

KULTURA | SZTUKA | HISTORIA | NAUKA | TRENDY | SIECI SPOŁECZNOŚCIOWE
CULTURA | ARTE | HISTORIA | CIENCIA | TENDENCIAS | REDES SOCIALES

VISTULA ARTE

DÍA DE LA BANDERA

SIGNIFICADO DE SUS COLORES

DZIEŃ FLAGI

ZNACZENIE BARW

FAST FASHION

Y SU IMPACTO GLOBAL

/ JEJ GLOBALNY WPŁYW

FUNDACIÓN BACALARTE

VIBRACIONES DE ARTE EN VARSOVIA

WIBRACJE SZTUKI W WARSZAWIE

www.vistularte.pl

PORTADA

STRONA TYTUŁOWA

Desde las cálidas costas de México hasta el corazón de Europa del Este, el arte ha encontrado en la Fundación Bacalarte un puente entre culturas. Fundada por un apasionado músico y promotor cultural mexicano radicado en Varsovia, esta organización se ha convertido en un espacio vibrante para el diálogo artístico, la música en vivo y la promoción de talentos emergentes. Conversamos con su fundador para conocer más sobre esta iniciativa única que combina raíces latinoamericanas con sensibilidad europea.

Z ciepłych wybrzeży Meksyku do serca Europy Środkowej — sztuka znalazła w Fundacji Bacalarte most łączący kultury. Założona przez pełnego pasji meksykańskiego muzyka i promotora kultury, mieszkającego w Warszawie, organizacja ta stała się tętniącą życiem przestrzenią dla dialogu artystycznego, koncertów na żywo i promocji wschodzących talentów. Rozmawiamy z jej założycielem, aby lepiej poznać tę wyjątkową inicjatywę, łączącą latynoamerykańskie korzenie z europejską wrażliwością.

CARTA

EDITORIAL

LIST REDAKCYJNY

Bienvenidos a la primera revista digital en español y polaco un proyecto creado con pasión, ideas frescas y una visión global desde Polonia para el mundo.

Nace un nuevo espacio de encuentro, de conocimiento y de inspiración. Aquí hablaremos de lo que nos mueve, nos conecta y nos transforma: salud, ciencia, tecnología, arte, redes sociales, cultura y mucho más.

Esta revista es un puente entre lenguajes, culturas y maneras de ver el mundo. Queremos crear comunidad, compartir información de valor y abrir conversaciones que trasciendan fronteras.

¡Gracias por ser parte de este inicio!

La primera revista digital desde Polonia escrita en polaco y español. ¡Esto recién comienza!

Con cariño,
Equipo Editorial

Witamy w pierwszym cyfrowym magazynie w języku hiszpańskim i polskim, projekcie stworzonym z pasją, świeżymi pomysłami i globalną wizją z Polski na świat.

Powstaje nowa przestrzeń spotkań, wiedzy i inspiracji. Będziemy tutaj mówić o tym, co nas porusza, łączy i zmienia: zdrowie, nauka, technologia, sztuka, media społecznościowe, kultura i wiele więcej.

Ten magazyn to most między językami, kulturami i sposobami postrzegania świata. Chcemy budować społeczność, dzielić się wartościową wiedzą i otwierać rozmowy, które przekraczają granice.

Dziękujemy, że jesteś częścią tego początku!

Pierwszy magazyn cyfrowy z Polski, napisany po polsku i po hiszpańsku. To dopiero początek!

Z serdecznymi pozdrowieniami,
Zespół redakcyjny

El contenido no puede ser reproducido total o parcialmente sin citar la fuente y la liga a la página www.vistularte.pl

El contenido tiene fines informativos y de entretenimiento exclusivamente.

Las respuestas de entrevistas, contenido de los artículos particulares y los anuncios es responsabilidad exclusiva de los autores y los anunciantes y no refleja necesariamente el punto de vista de la revista **VISTULARTE** y **ALIVE TODAY FOUNDATION**.

El contenido de los anuncios publicitarios, así como el producto o servicio que ofrecen es responsabilidad exclusiva de cada anunciante.

(c) 2016-2025 ALIVE TODAY FOUNDATION.

Todos los derechos reservados.

¿Te interesa colaborar con nosotros?

Escríbenos un mensaje a vistularte@gmail.com

Zawartość nie może być powielana w całości lub w części bez podania źródła i linku do www.vistularte.pl

Zawartość służy wyłącznie celom informacyjnym i rozrywkowym.

*Odpowiedzi na wywiady, treść poszczególnych artykułów i reklam jest wyłączną odpowiedzialnością autorów i reklamodawców i niekoniecznie odzwierciedla poglądy magazynu **VISTULARTE** i **ALIVE TODAY FOUNDATION**. Za treść reklam, jak również za produkt lub usługę, które oferują, odpowiada wyłącznie reklamodawca.*

(c) 2016-2025 ALIVE TODAY FOUNDATION.

Wszelkie prawa zastrzeżone.

Chcesz z nami współpracować?

Wyślij nam wiadomość e-mail na adres vistularte@gmail.com

ABRIL / KWIECIEŃ 2025

KULTURA | SZTUKA | HISTORIA | NAUKA | TRENDY | SIECI SPOŁECZNOŚCIOWE
CULTURA | ARTE | HISTORIA | CIENCIA | TENDENCIAS | REDES SOCIALES

VISTULARTE

Esta revista electrónica es una creación de la Fundación "Alive Today Foundation".

Ten e-magazyn jest dziełem Fundacji "Alive Today".

<http://www.alivetoday.org>

KRS **0000651571**

NIP **6762518425**

FUNDADOR "ALIVE TODAY FOUNDATION"
Y GESTION "VISTULARTE"
ZAŁOŻYCIEL FUNDACJI "ALIVE TODAY"
I ZARZĄDZANIE "VISTULARTE"

Juan Walle

REDACCIONES ARTYKUŁY WSTĘPNE

Anna Kraus

Beata Sylwestrzak

Weronika Bazydło

Aleksandra Jaskułowska

ARTE Y DISEÑO GRÁFICO

PROJEKT ARTYSTYCZNY I GRAFICZNY Click to apply

Juan Walle

PUBLICIDAD

REKLAMA

vistularte@gmail.com

FOTOGRAFÍAS Y ANIMACIONES

FOTOGRAFIE I ANIMACJE

90% de nuestras fotografías y animaciones son realizadas con Inteligencia artificial (AI), así que los derechos son propiedad de Alive Today Foundation, en caso de lo contrario se dará el reconocimiento al fotógrafo.

90% naszych fotografii i animacji powstaje przy użyciu sztucznej inteligencji (AI), dlatego prawa autorskie należą do fundacji Alive Today Foundation; w przeciwnym wypadku, autorstwo zostanie przypisane fotografowi.

ÍNDICE INDEKS

6

DÍA INTERNACIONAL DE LA DANZA

ARTE EN MOVIMIENTO

SZTUKA W RUCHU

11

DÍA DE LA BANDERA

SIGNIFICADO DE SUS COLORES

DZIEŃ FLAGI

ZNACZENIE BARW

20

FUNDACIÓN BACALARTE

VIBRACIONES DE ARTE EN VARSOVIA

WIBRACJE SZTUKI W WARSZAWIE

A photograph of three models with long blonde hair, wearing dark, possibly black, clothing. They are looking towards the camera with serious expressions. The background is a soft, out-of-focus light.

FAST FASHION

Y SU IMPACTO GLOBAL

I JEJ GLOBALNY WPŁYW

26

A photograph of a bookshelf filled with books, viewed through a red, rectangular frame that resembles a doorway. The floor is covered with a red carpet.

poliglota

32

**LA BIBLIOTECA
"POLIGLOTKA"**

44

A photograph of a large, white, multi-story building with a red-tiled roof, surrounded by green trees and a stone wall in the foreground.

40

SANDOMIERZ

PEQUEÑAS CIUDADES POLACAS
QUE TE ENAMORARÁN

*POLSKIE MIASTECZKA, W KTÓRYCH
SIĘ ZAKOCHASZ*

2

A photograph of a group of men in 18th-century military uniforms, including tricorn hats and long coats. They are holding rifles and looking towards the right.

POLONIA

REVOLUCIÓN Y CONSTITUCIÓN

4

REWOLUCJA I KONSTYTUCJA

DIA INTERNACIONAL DE LA DANZA

ARTE EN MOVIMIENTO

SZTUKA W RUCHU

Cada 29 de abril, el mundo se une para celebrar el Día Internacional de la Danza, una fecha que rinde homenaje a una de las formas de expresión artística más antiguas y universales. Esta efeméride fue establecida en 1982 por el Comité Internacional de la Danza del Instituto Internacional del Teatro (ITI), con el respaldo de la UNESCO, en conmemoración del nacimiento de Jean-Georges Noverre, considerado el creador del ballet moderno.

Jean-Georges Noverre: El Visionario del Ballet Moderno

Jean-Georges Noverre (1727–1810) revolucionó la danza al introducir el concepto de "ballet de acción", donde el movimiento y la expresión emocional contaban una historia coherente, alejándose de las coreografías meramente ornamentales. Su obra más influyente, *Lettres sur la danse et sur les ballets*, sentó las bases teóricas del ballet moderno y promovió la idea de que la danza debía ser una forma de arte expresiva y comunicativa.

Każdego roku, 29 kwietnia, świat jednoczy się, aby uczcić Międzynarodowy Dzień Tańca – święto jednej z najstarszych i najbardziej uniwersalnych form ekspresji artystycznej. Ustanowiony w 1982 roku przez Międzynarodowy Komitet Tańca przy ITI (Międzynarodowym Instytucie Teatralnym) pod auspicjami UNESCO, dzień ten upamiętnia narodziny Jeana-Georgesa Noverre'a, uważanego za twórcę współczesnego baletu.

Jean-Georges Noverre: Wizjoner Nowoczesnego Baletu

Jean-Georges Noverre (1727–1810) zrewolucjonizował taniec, wprowadzając koncepcję "baletu akcji", w którym ruch i emocjonalna ekspresja opowiadają spójną historię, odchodząc od czysto ozdobnych układów.

Jego najbardziej wpływowe dzieło, *Lettres sur la danse et sur les ballets*, stało się teoretyczną podstawą baletu współczesnego, promując ideę tańca jako wyrazistej formy sztuki.

Globalne Święto Różnorodności Kulturowej

Międzynarodowy Dzień Tańca nie tylko honoruje Noverre'a, ale także celebruje bogactwo i różnorodność tradycji tanecznych na całym świecie.

Od flamenco w Hiszpanii, przez tradycyjne tańce afrykańskie, po klasyczny balet i taniec współczesny – taniec przekracza bariery kulturowe i językowe, jednocząc ludzi poprzez ruch i emocje.

Una Celebración Global de la Diversidad Cultural

El Día Internacional de la Danza no solo honra a Noverre, sino que también celebra la diversidad y riqueza de las tradiciones dancísticas alrededor del mundo.

Desde el flamenco en España hasta las danzas tradicionales africanas, pasando por el ballet clásico y la danza contemporánea, esta jornada destaca la capacidad de la danza para trascender barreras culturales y lingüísticas, uniendo a las personas a través del movimiento y la emoción.

Eventos Destacados en 2025

Este año, diversas ciudades (España) han organizado eventos para conmemorar esta fecha especial:

- Cartagena: Más de 600 bailarines y coreógrafos locales participaron en una maratón de baile en la plaza Juan XXIII, presentando una variedad de estilos desde flamenco hasta danza urbana.
- San Sebastián: La tradicional exhibición de barra clásica en la barandilla de La Concha reunió a 1.476 alumnos de 26 escuelas de danza, celebrando la danza en un entorno emblemático.
- Elche: La 14ª edición del festival "Abril en Danza" ofreció talleres y espectáculos, incluyendo una clase magistral gratuita impartida por la prestigiosa Derida Dance Company.

Najważniejsze Wydarzenia 2025 Roku

W tym roku wiele miast (Hiszpania) przygotowało specjalne wydarzenia, aby uczcić to wyjątkowe święto:

- Cartagena: Ponad 600 tancerzy i choreografów wzięło udział w maratonie tańca na placu Jana XXIII, prezentując różnorodne style – od flamenco po taniec uliczny.
- San Sebastián: Tradycyjny pokaz ćwiczeń przy barierce na promenadzie La Concha zgromadził 1476 uczniów z 26 szkół tańca, tworząc niezwykle widowisko nad brzegiem morza.
- Elche: 14. edycja festiwalu "Abril en Danza" zaoferowała warsztaty i pokazy, w tym bezpłatną lekcję mistrzowską prowadzoną przez prestiżową Derida Dance Company.

El Mensaje Anual: Inspiración para la Comunidad Dancística

Cada año, el Comité Internacional de la Danza del ITI selecciona a una figura destacada del mundo de la danza para redactar un mensaje que se difunde globalmente. Este mensaje busca inspirar a la comunidad dancística y al público en general, resaltando la importancia de la danza como medio de expresión y conexión humana.

La Danza como Herramienta de Transformación Social

Más allá del arte, la danza tiene el poder de transformar vidas y comunidades. En muchos lugares, se utiliza como herramienta educativa y terapéutica, promoviendo la inclusión, la autoestima y el bienestar emocional. Programas comunitarios y escolares incorporan la danza para fomentar la creatividad y la cohesión social, demostrando su impacto positivo en diversos contextos.

Coroczne Przesłanie: Inspiracja dla Świata Tańca

Każdego roku Międzynarodowy Komitet Tańca przy ITI wybiera wybitną osobistość ze świata tańca do napisania przesłania na ten dzień.

Tekst ten ma inspirować społeczność tancerzy i przypominać wszystkim o znaczeniu tańca jako narzędzia wyrazu i budowania więzi międzyludzkich.

Taniec jako Narzędzie Społecznej Transformacji

Taniec to nie tylko sztuka – to także potężne narzędzie przemiany życia i społeczności.

W wielu miejscach na świecie wykorzystywany jest w edukacji i terapii, wspierając integrację, samoocenę oraz zdrowie emocjonalne.

Programy taneczne w szkołach i społecznościach rozwijają kreatywność i budują więzi społeczne, ukazując pozytywny wpływ tańca na różne aspekty życia.

Conclusión

El Día Internacional de la Danza es una oportunidad para reconocer y celebrar el papel fundamental que desempeña la danza en nuestras vidas.

Es un recordatorio de que, a través del movimiento, podemos expresar lo inefable, conectar con los demás y enriquecer nuestras culturas.

En este día, y todos los días, celebremos la danza en todas sus formas y manifestaciones.

Podsumowanie

Międzynarodowy Dzień Tańca to doskonała okazja, aby docenić rolę, jaką taniec odgrywa w naszym życiu.

To przypomnienie, że poprzez ruch możemy wyrazić to, czego nie da się ująć słowami, nawiązać głębokie więzi z innymi i wzbogacić naszą kulturę.

Świętujemy więc taniec – dzisiaj i każdego dnia – we wszystkich jego formach i przejawach!

**DÍA DE LA
BANDERA**
DE LA REPÚBLICA DE POLONIA
COLORES E HISTORIA

DZIEŃ FLAGI
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
BARWY NARODOWE I HISTORIA

Święto flagi

2 maja Polacy obchodzą Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej. W tym roku to święto państwowe przypada po raz dwudziesty pierwszy. Jest to ważny dzień upamiętniający historię polskich barw narodowych, a także symbole i tradycje patriotyczne.

Dzień Flagi Rzeczypospolitej Polskiej został ustanowiony w 2004 roku. Ma on na celu m.in. przypomnienie o poszanowaniu flagi oraz innych symboli narodowych. 2 maja przypada również Dzień Polonii i Polaków za Granicą, wyrażający uznanie dla Polonii, która przez wieki wspierała walkę o niepodległość, pozostawała wierna ojczyźnie i pielęgnowała polskość.

Obchody święta

Wydarzenia związane z Dniem Flagi organizują różne instytucje. Muzeum Historii Polski proponuje w tym roku akcję „Wspólna Flaga”, zachęcając do wywieszenia biało-czerwonej flagi. Hasło inicjatywy brzmi: „Jesteśmy różni. Łączy nas flaga”.

Dodatkowo w dniach 2–4 maja na Cytadeli Warszawskiej odbędą się warsztaty, gra terenowa, koncert oraz zwiedzanie wystawy „1025. Narodziny Królestwa”.

Viajes y discursos

El 2 de mayo, los polacos celebran el Día de la Bandera de la República de Polonia. Este año, la fiesta nacional se celebra por vigésima primera vez. Es un día importante para conmemorar la historia de los colores nacionales polacos y también los símbolos y tradiciones patrióticas.

El Día de la Bandera de la República de Polonia fue establecido en 2004. Su objetivo es, entre otros, recordar el respeto hacia la bandera y otros símbolos nacionales. El 2 de mayo también se celebra el Día de la Diáspora Polaca y de los Polacos en el Extranjero, como reconocimiento a la diáspora que durante siglos apoyó la lucha por la independencia, permaneció fiel a la patria y cultivó la identidad polaca.

Celebración de la fiesta

Unas instituciones organizan eventos relacionados con el Día de la Bandera. Este año, el Museo de Historia de Polonia propone la iniciativa “Bandera Común”, invitando a izar la bandera blanca y roja. El lema de la campaña es: “Somos diferentes. Nos une la bandera”.

Skąd pochodzą polskie barwy narodowe?

Polskie barwy – biały i czerwony – wywodzą się z barw herbu Królestwa Polskiego oraz herbu Wielkiego Księstwa Litewskiego. Biel pochodzi od bieli orła w polskim godle oraz bieli rycerza w godle Litwy, przedstawiającego postać na galopującym koniu. Godła obydwu państw posiadają czerwone tła tarcz herbowych.

Polskie barwy narodowe są szczególne – należą do nielicznych na świecie, które mają heraldyczne pochodzenie, czyli wywodzą się bezpośrednio z herbów. Na fladze biel umieszczona jest nad czerwienią, ponieważ w polskiej heraldyce kolor godła ma pierwszeństwo przed tłem. 7 lutego 1831 roku Sejm Królestwa Polskiego przyjął specjalną ustawę dotyczącą barw polskiej flagi.

Wydarzenia historyczne

Instytut Pamięci Narodowej wskazuje, że polska flaga „widziała narodziny Niepodległej, przyjmowała defilady”. IPN zwraca uwagę białoczerwona towarzyszyła Polakom podczas wielu przełomowych wydarzeń historycznych. Była obecna przy żołnierzach walczących o niepodległość podczas powstania wielkopolskiego i przy powstańcach warszawskich po kapitulacji.

Polska flaga pojawiała się także za granicą: biel i czerwień malowano na samolotach uczestniczących w Bitwie o Anglię. W czasie II wojny światowej polskie flagi zawisły na cmentarzu lotników w Newark w Wielkiej Brytanii podczas pogrzebu generała Władysława Sikorskiego, premiera i Naczelnego Wodza Polskich Sił Zbrojnych.

Żołnierze II Korpusu Polskiego zatknęli białoczerwoną flagę na ruinach klasztoru na Monte Cassino we Włoszech, gdzie spoczywa 1048 polskich żołnierzy oraz generał Władysław Anders.

Además, entre el 2 y el 4 de mayo, en la Ciudadela de Varsovia tendrán lugar talleres, un juego de campo, un concierto y visitas a la exposición “1025. El Nacimiento del Reino”.

¿De dónde provienen los colores nacionales polacos?

Los colores polacos – blanco y rojo – originen en los colores del escudo del Reino de Polonia y del Gran Ducado de Lituania. El blanco proviene del águila blanca en el escudo polaco y del caballero blanco en el escudo de Lituania, que representa una figura a caballo que galopa. Ambos escudos tienen fondo de color rojo de los escudos.

Los colores nacionales polacos son especiales: se encuentran entre los pocos en el mundo que tienen un origen heráldico, es decir que derivan directamente de los escudos.

En la bandera, el blanco se coloca sobre el rojo, porque en la heráldica polaca el color del emblema prevalece sobre el del fondo. El 7 de febrero de 1831, el Parlamento del Reino de Polonia adoptó una ley especial sobre los colores de la bandera polaca.

Acontecimientos históricos

El Instituto de la Memoria Nacional señala que la bandera polaca "vio el nacimiento de la Independencia, recibió desfiles". El IPN destaca que la blanca y roja acompañó a los polacos durante numerosos acontecimientos históricos decisivos. Estuvo presente junto a los soldados que lucharon por la independencia durante la insurrección de Gran Polonia y con los insurgentes de Varsovia tras la capitulación.

La bandera polaca también apareció en el extranjero: el blanco y rojo se pintó en los aviones que participaron en la Batalla de Inglaterra. Durante la Segunda Guerra Mundial, las banderas polacas se colgaron en el cementerio de aviadores en Newark, Reino Unido, durante el funeral del general Władysław Sikorski, primer ministro y Comandante en Jefe de las Fuerzas Armadas Polacas.

Flaga Polski towarzyszyła także strajkom robotniczym, w tym podczas Poznańskiego Czerwca '56, strajkom w 1970 roku w Gdyni, demonstracjom „Solidarności” oraz pielgrzymkom papieża Jana Pawła II.

Gdzie i jak wieszać Biało-Czerwoną?

„Flagą państwową Rzeczypospolitej Polskiej jest prostokątny płat tkaniny o barwach Rzeczypospolitej Polskiej, umieszczony na maszcie” – stanowi ustawa o godle, barwach i hymnie Rzeczypospolitej Polskiej oraz o pieczęciach państwowych.

Los soldados del II Cuerpo de Ejército Polaco izaron la bandera blanca y roja sobre las ruinas del monasterio de Monte Cassino en Italia, donde reposan 1048 soldados polacos y el general Władysław Anders.

La bandera de Polonia también acompañó las huelgas obreras, entre ellas las del Junio de Poznań de 1956, las huelgas de 1970 en Gdynia, las manifestaciones de "Solidarność" y las peregrinaciones del papa Juan Pablo II.

¿Dónde y cómo izar la Blanca y Roja?

"La bandera estatal de la República de Polonia es una pieza rectangular de tela con los colores de la República de Polonia, colocada en un mástil" – establece la ley sobre el escudo, los colores y el himno de la República de Polonia, así como sobre los sellos oficiales.

La bandera blanca y roja debe izarse en las sedes y edificios donde sesionan el Sejm, el Senado, el Primer Ministro con el Consejo de Ministros y el Presidente de la República. También se izan banderas frente a los edificios donde se celebran sesiones de los consejos municipales, comunales, de condado y de los parlamentos regionales.

Biało-czerwoną flagę należy podnosić na siedzibach i budynkach, w których obraduje Sejm, Senat, Prezes Rady Ministrów wraz z Radą Ministrów oraz Prezydent RP. Flagi wywiesza się także przed budynkami, gdzie odbywają się sesje rad miast, gmin, powiatów oraz sejmików wojewódzkich.

W 2018 roku Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji wydało „Miniprzewodnik Biało-Czerwona”. Zgodnie z nim barwy narodowe można nosić na klapie marynarki, żakietu lub płaszczu w formie wstążki lub kokardy narodowej – biel umieszczona jest w środku kokardy, czerwień na zewnątrz. Do ozdabiania fasad budynków używa się szerokich wstęg – prostych lub drapowanych.

En 2018, el Ministerio del Interior y Administración publicó la "Guía rápida Blanca y Roja". Según el documento, los colores nacionales pueden llevarse en la solapa de una chaqueta, chaqué o abrigo en forma de cinta o escarapela nacional: el blanco va en el centro de la escarapela, el rojo en el exterior. Para decorar las fachadas de los edificios se utilizan cintas anchas – rectas o drapeadas.

Los colores nacionales y la bandera de Polonia siguen acompañando numerosos acontecimientos, tanto políticos y diplomáticos como deportivos o culturales. El respeto hacia los colores y la bandera es muy importante, algo que subraya una de las fiestas nacionales celebradas el 2 de mayo.

Barwy narodowe i flaga Polski wciąż towarzyszą wielu wydarzeniom – zarówno politycznym, dyplomatycznym, jak i sportowym czy kulturalnym. Szacunek dla barw i flagi jest bardzo istotny, co podkreśla jedno z narodowych świąt obchodzonych 2 maja.

Escrito por: **BEATA SYLWESTRZAK**

Publicidad
REKLAMA
vistularte@gmail.com

Twój pomysł.
Nasze wykonanie.

Projektujemy i wykonujemy
produkty dla firm – od
pomysłu po gotowy produkt.

Tworzymy tabliczki, logotypy,
oznaczenia i dekoracje do
wnętrz.

Laserowe detale, które
pracują na Twoją firmę

Doradzamy, projektujemy,
wycinamy wszystko po to, by
Twój biznes wyróżniał się
w detalach.

Realizujemy zamówienia
z drewna, akrylu,
laminatu i innych
materiałów.

Kontakty

+48 730 629 751
perun.laser.cut@gmail.com
Warszawa, Poland

Instagram @mk.laser.art
Facebook @mk.laser.artpl
Tik Tok @mk.laser.art

FUNDACIÓN BACALARTE

VIBRACIONES DE ARTE EN VARSOVIA
WIBRACJE SZTUKI W WARSZAWIE

Desde las cálidas costas de México hasta el corazón de Europa del Este, el arte ha encontrado en la Fundación Bacalarte un puente entre culturas. Fundada por un apasionado músico y promotor cultural mexicano radicado en Varsovia, esta organización se ha convertido en un espacio vibrante para el diálogo artístico, la música en vivo y la promoción de talentos emergentes. Conversamos con su fundador para conocer más sobre esta iniciativa única que combina raíces latinoamericanas con sensibilidad europea.

Z ciepłych wybrzeży Meksyku do serca Europy Środkowej — sztuka znalazła w Fundacji Bacalarte most łączący kultury. Założona przez pełnego pasji meksykańskiego muzyka i promotora kultury, mieszkającego w Warszawie, organizacja ta stała się tętniącą życiem przestrzenią dla dialogu artystycznego, koncertów na żywo i promocji wschodzących talentów. Rozmawiamy z jej założycielem, aby lepiej poznać tę wyjątkową inicjatywę, łączącą latynoamerykańskie korzenie z europejską wrażliwością.

1. ¿Cómo nació la Fundación Bacalarte y qué te motivó a establecerla en Polonia?

La Fundación Bacalarte surgió como una iniciativa complementaria a la Galería de Arte Bacalarte y al Estudio Bacalarte, consolidándose en el año 2018. Su creación respondió a la necesidad de contar con un espacio adecuado para la gestión y promoción de actividades culturales, especialmente en el ámbito de las artes plásticas y la música.

Los principales objetivos de la fundación son:

- Organizar actividades educativas y culturales, fomentando el intercambio entre las tradiciones polacas y las de los países de habla hispana.
- Apoyar el talento y desarrollo profesional de jóvenes artistas, brindándoles oportunidades de exposición y crecimiento.
- Ampliar el conocimiento sobre el arte y la cultura contemporáneos mediante exposiciones, talleres y debates.
- Respaldar iniciativas que mejoren las competencias culturales, tanto en el ámbito local como internacional.

Varsovia fue el lugar elegido debido a que ha sido mi lugar de residencia y debido a su vibrante escena artística y su creciente interés por el diálogo intercultural, lo que permitió establecer puentes entre Europa y Latinoamérica.

1. Jak powstała Fundacja Bacalarte i co skłoniło Cię do założenia jej w Polsce?

Fundacja Bacalarte narodziła się jako inicjatywa uzupełniająca dla Galerii Sztuki Bacalarte oraz Studia Bacalarte, ostatecznie konsolidując się w 2018 roku. Jej powstanie wynikało z potrzeby stworzenia odpowiedniej przestrzeni do organizacji i promocji działań kulturalnych, zwłaszcza w dziedzinie sztuk plastycznych i muzyki.

Główne cele fundacji to:

- Organizowanie działań edukacyjnych i kulturalnych, promujących wymianę między tradycjami polskimi a krajami hiszpańskojęzycznymi.*
- Wspieranie talentu i rozwoju zawodowego młodych artystów poprzez umożliwienie im wystaw i rozwoju kariery.*
- Poszerzanie wiedzy na temat sztuki i współczesnej kultury poprzez wystawy, warsztaty i debaty.*
- Wspieranie inicjatyw podnoszących kompetencje kulturowe, zarówno na poziomie lokalnym, jak i międzynarodowym.*

Warszawa została wybrana jako siedziba fundacji, ponieważ jest moim miejscem zamieszkania, a także ze względu na tętniące życiem środowisko artystyczne i rosnące zainteresowanie dialogiem międzykulturowym, co pozwoliło na budowanie mostów między Europą a Ameryką Łacińską.

2. ¿Qué tipo de actividades culturales y artísticas organiza la fundación en Varsovia?

La Fundación Bacalarte desarrolla una amplia gama de actividades, entre las que destacan:

- Exposiciones de arte contemporáneo, tanto individuales como colectivas.
- Conciertos y sesiones musicales, abarcando diversos géneros.
- Talleres de danza contemporánea y bailes regionales, promoviendo la diversidad cultural.
- Producción de música y material multimedia, incluyendo podcasts y documentales.
- Charlas, debates y encuentros con artistas y especialistas en cultura.

Estas iniciativas buscan enriquecer la oferta cultural de Varsovia y fomentar un espacio de encuentro entre artistas y público.

2. Jakie działania kulturalne i artystyczne organizuje fundacja w Warszawie?

Fundacja Bacalarte rozwija szeroki zakres działań, w tym:

- Wystawy sztuki współczesnej – zarówno indywidualne, jak i zbiorowe.
- Koncerty i sesje muzyczne obejmujące różne gatunki muzyczne.
- Warsztaty tańca współczesnego i tańców regionalnych, promujące różnorodność kulturową.
- Produkcja muzyki i materiałów multimedialnych, w tym podcastów i filmów dokumentalnych.
- Spotkania, debaty i rozmowy z artystami oraz specjalistami w dziedzinie kultury.

Celem tych inicjatyw jest wzbogacenie oferty kulturalnej Warszawy oraz stworzenie przestrzeni spotkań dla artystów i publiczności.

3. ¿Cuál ha sido el evento o proyecto más significativo que has realizado hasta ahora con Bacalarte?

Entre los proyectos más destacados se encuentran:

- "Surfuj z Bacalarte" (Surfea con Bacalarte): Una serie de eventos en línea cofinanciados por el Ministerio de Cultura y Patrimonio Nacional de Polonia durante la pandemia, que permitieron mantener vivo el contacto con el público.
- Participación en el Warsaw Gallery Weekend (2022 y 2023), una de las ferias de arte más importantes de Varsovia, donde la Galería Bacalarte presentó obras de artistas emergentes y consolidados.
- Inclusión en el Fringe Festival (2024), un espacio alternativo que permitió explorar nuevas formas de expresión artística.

Estos proyectos no solo reforzaron la presencia de Bacalarte en el circuito cultural polaco, sino que también fortalecieron los lazos entre artistas internacionales.

3. Jakie wydarzenie lub projekt było dotychczas najbardziej znaczące dla Fundacji Bacalarte?

Do najważniejszych projektów należą:

- "Surfuj z Bacalarte": seria wydarzeń online współfinansowanych przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP podczas pandemii, które pozwoliły utrzymać kontakt z publicznością.
- Udział w Warsaw Gallery Weekend (2022 i 2023), jednym z najważniejszych wydarzeń artystycznych w Warszawie, gdzie Galeria Bacalarte prezentowała prace zarówno uznanych, jak i wschodzących artystów.
- Uczestnictwo w Fringe Festival (2024), który dał możliwość eksplorowania nowych form wyrazu artystycznego.

Te projekty nie tylko wzmocniły obecność Bacalarte na polskiej scenie kulturalnej, ale także umocniły więzi między artystami międzynarodowymi.

4. Jak polska publiczność odbiera promowaną przez Ciebie sztukę latynoamerykańską?

Reakcja polskiej publiczności była bardzo pozytywna – wykazano autentyczne zainteresowanie artystycznymi i kulturowymi wyrazami Ameryki Łacińskiej.

Ciekawość wobec egzotyki, bogactwo tradycji oraz różnorodność stylów przyciągnęły uwagę zarówno widzów, jak i kolekcjonerów.

Sztuka latynoamerykańska znalazła w Polsce żyzną glebę dla dialogu międzykulturowego, generując nieoczekiwane połączenia między tymi dwoma regionami.

4. ¿Cómo ha sido la recepción del público polaco hacia el arte latinoamericano que promueves?

La respuesta del público polaco ha sido muy positiva, mostrando un genuino interés por las expresiones artísticas y culturales de Latinoamérica.

La curiosidad por lo exótico, la riqueza de las tradiciones y la diversidad de estilos han captado la atención tanto de espectadores como de coleccionistas.

Además, el arte latinoamericano ha encontrado en Polonia un terreno fértil para el diálogo intercultural, generando conexiones inesperadas entre ambas regiones.

5. ¿Qué retos has enfrentado al traer una propuesta de artes plásticas (música, pintura, escultura) a un mundo digital?

Uno de los mayores desafíos ha sido adaptarse a las herramientas digitales, que están en constante evolución. Otros obstáculos incluyen:

La curva de aprendizaje tecnológico, especialmente para artistas acostumbrados a formatos tradicionales.

Mantener la esencia del arte en un medio virtual, donde la experiencia sensorial es distinta.

Competir en un entorno saturado de contenido digital, requiriendo estrategias innovadoras de difusión.

A pesar de esto, la digitalización ha abierto nuevas oportunidades, permitiendo llegar a un público global.

5. Jakie wyzwania napotkałeś, wprowadzając sztuki plastyczne (muzykę, malarstwo, rzeźbę) w świat cyfrowy?

Jednym z największych wyzwań było dostosowanie się do stale zmieniających się narzędzi cyfrowych. Inne trudności obejmują:

- *Konieczność nauki nowych technologii, zwłaszcza dla artystów przyzwyczajonych do tradycyjnych form wyrazu.*
- *Zachowanie istoty sztuki w formie wirtualnej, gdzie doświadczenie zmysłowe jest inne.*
- *Konkurowanie w przesyconym treścią świecie cyfrowym, co wymagało innowacyjnych strategii promocji.*

Mimo tych trudności, cyfryzacja otworzyła nowe możliwości, pozwalając dotrzeć do globalnej publiczności.

6. ¿Qué rol juega tu estudio de grabación dentro del trabajo de la fundación? ¿Cómo combinas tu faceta de músico con la de gestor cultural y promotor de arte?

El Estudio Bacalarte ha sido clave en la producción de contenido para exposiciones, conciertos y material promocional. Además, ha servido como punto de encuentro para músicos y artistas sonoros, facilitando colaboraciones interdisciplinarias.

Como músico y gestor cultural, he logrado integrar mi faceta de músico, y gestor cultural mediante proyectos híbridos que fusionan artes visuales y música y mediante la participación y organización de eventos multimedia, donde el sonido y la imagen se complementan.

Mi crecimiento personal y profesional como músico se ha visto potenciado no solo por el acercamiento con artistas, sino también, sin lugar a dudas, por estar en contacto con las personas interesadas, visitantes de la galería, que he conocido por medios de los proyectos en estos seis años, creando un diálogo interdisciplinario y multicultural.

Esta combinación ha enriquecido mi perspectiva y ha fortalecido la identidad multicultural de Bacalarte.

6. Jaką rolę odgrywa Twoje studio nagraniowe w pracy fundacji? Jak łączysz swoją działalność muzyczną z zarządzaniem kulturą i promocją sztuki?

Studio Bacalarte odegrało kluczową rolę w produkcji materiałów na potrzeby wystaw, koncertów i materiałów promocyjnych. Stało się także miejscem spotkań dla muzyków i artystów dźwiękowych, umożliwiając współpracę interdyscyplinarną.

Jako muzyk i menadżer kultury, zdołałem połączyć obie role poprzez projekty hybrydowe, które łączą sztuki wizualne i muzykę, a także poprzez organizację wydarzeń multimedialnych, w których dźwięk i obraz wzajemnie się uzupełniają.

Mój rozwój osobisty i zawodowy jako muzyka został wzmocniony nie tylko dzięki kontaktom z artystami, ale także, co niezwykle ważne, dzięki spotkaniom z odwiedzającymi galerię, którzy brali udział w projektach realizowanych przez ostatnie sześć lat.

Ta kombinacja wzbogaciła moją perspektywę i wzmocniła wielokulturową tożsamość Bacalarte.

7. ¿Qué artistas han colaborado con la fundación? ¿Cómo seleccionas a quienes participan? ¿Qué proyectos futuros tienes en mente?

La fundación ha trabajado con creadores de diversas nacionalidades, incluyendo:

- Hispanoamericanos (Cuba, Chile, México, España, Argentina).
- Polacos y europeos (Alemania, Francia, Ucrania, Bielorrusia),
- De otros países (EE.UU., Australia, Azerbaiyán, Rusia).

En cuanto al proceso de selección: en el ámbito de las artes plásticas, he tenido la suerte de contar con el apoyo de curadores profesionales que evalúan propuestas locales y de los países de los que proceden. En música, priorizamos la diversidad y la innovación, estableciendo contacto directo con artistas.

Entre los Futuros proyectos se encuentran la reiniciar un proyecto de residencias artísticas para fomentar el intercambio cultural.

- Además la de explorar nuevas tecnologías (realidad virtual, IA) en el arte, y finalmente
- Reforzar la colaboración con instituciones polacas e internacionales para llevar el arte latinoamericano a más espacios. La visión sigue siendo crear puentes entre culturas y apoyar el talento emergente.

7. Z jakimi artystami współpracowała fundacja? Jak wybierasz uczestników? Jakie masz plany na przyszłość?

Fundacja współpracowała z twórcami z różnych krajów, w tym:

- Artystami z Ameryki Łacińskiej (Kuba, Chile, Meksyk, Hiszpania, Argentyna).
- Artystami z Polski i Europy (Niemcy, Francja, Ukraina, Białoruś).
- Artystami z innych krajów (USA, Australia, Azerbejdżan, Rosja).

W zakresie wyboru uczestników: w sztukach plastycznych korzystałem ze wsparcia profesjonalnych kuratorów, którzy oceniali lokalne i zagraniczne propozycje. W muzyce stawiamy na różnorodność i innowacyjność, nawiązując bezpośredni kontakt z artystami. Wśród przyszłych projektów znajdują się:

- Wznowienie programu rezydencji artystycznych w celu wspierania wymiany kulturalnej.
- Eksploracja nowych technologii (wirtualna rzeczywistość, sztuczna inteligencja) w sztuce.
- Wzmocnienie współpracy z polskimi i międzynarodowymi instytucjami w celu promocji sztuki latynoamerykańskiej w nowych przestrzeniach.

Naszą wizją pozostaje budowanie mostów międzykulturowych i wspieranie młodych talentów.

8. ¿Qué mensaje te gustaría transmitir a través del trabajo de la fundación a nivel cultural y social?

Me gustaría realmente servir de vínculo intercultural e interdisciplinario, y de apoyar la creación artística de forma activa transmitiendo un mensaje de convivencia y de estímulo a aquellos artistas a los que les falta un impulso o una motivación para poder seguir creando no importando las dificultades.

A través de la Fundación Bacalarte, se construye mucho más que una galería o un escenario: se teje una red de conexión artística entre continentes. La visión de su fundador demuestra que el arte no tiene fronteras y que, incluso lejos de casa, se puede sembrar cultura, inspirar comunidad y transformar espacios. Bacalarte no solo acerca el arte a las personas, sino también a las personas entre sí.

8. Jakie przesłanie chciałbyś przekazać poprzez działalność fundacji na płaszczyźnie kulturalnej i społecznej?

Chciałbym naprawdę pełnić rolę pomostu międzykulturowego i interdyscyplinarnego oraz aktywnie wspierać twórczość artystyczną, przekazując przesłanie współistnienia i motywacji dla tych artystów, którym brakuje impulsu lub wsparcia, aby kontynuować tworzenie, niezależnie od napotykanych trudności.

Poprzez działalność Fundacji Bacalarte powstaje coś więcej niż galeria czy scena – tworzy się sieć artystycznych połączeń między kontynentami. Wizja jej założyciela udowadnia, że sztuka nie zna granic, a nawet daleko od ojczyzny można siać kulturę, inspirować społeczności i przekształcać przestrzeń. Bacalarte nie tylko przybliża sztukę ludziom, ale także zbliża ludzi do siebie nawzajem.

A fashion photograph featuring four models in a studio setting. The models are wearing modern, edgy fashion pieces. The central model wears a black long-sleeved shirt with a high collar and a wide, patterned belt, paired with a short, patterned skirt. To her left, a model wears a black crop top with a sheer, buttoned-up collar and a similar patterned skirt. To her right, a model wears a white long-sleeved shirt with a high collar and a similar patterned skirt. On the far right, a model wears a black crop top and a black skirt. The background is a simple, light-colored studio backdrop with dramatic lighting.

FAST FASHION

Y SU IMPACTO GLOBAL

I JEJ GLOBALNY WPŁYW

Cómo la moda rápida cambió el mundo (y nuestros armarios)

Mega tendencias y el nacimiento de la moda rápida

Hace apenas tres décadas, las nuevas colecciones de ropa aparecían de forma estacional: dos veces al año. ¿Y hoy? En las tiendas populares de moda rápida, las colecciones cambian cada dos semanas. Todo comenzó cuando Inditex —propietario de Zara, Pull&Bear y Stradivarius— anunció que crear una nueva colección podía tomar menos de 15 días. Así empezó una carrera que hasta hoy no se ha detenido, sino que se ha acelerado aún más. La moda se volvió vertiginosa, y los consumidores se volvieron adictos a las novedades y a las compras constantes.

Jak szybka moda zmieniła świat (i nasze szafy)

Mega trendy i narodziny fast fashion

Jeszcze trzy dekady temu nowe kolekcje ubrań pojawiały się sezonowo – dwa razy w roku. A dzisiaj? W popularnych sieciówkach kolekcje ubrań zmieniają się co dwa tygodnie. Wszystko zaczęło się, gdy Inditex – właściciel Zary, Pull&Bear czy Stradivarius – ogłosił, że stworzenie nowej kolekcji może zająć mniej niż 15 dni. Tak rozpoczął się wyścig, który do dziś nie zwolnił, a wręcz przyspieszył jeszcze bardziej. Moda nabrała tempa, a konsumenci uzależnili się od nowości i ciągłych zakupów.

La moda rápida es el modelo de negocio actual de la industria textil, que existe desde hace más de 30 años. Se basa en la producción de numerosas colecciones cada año y en su rápida puesta a la venta. Los plazos apremiantes y el bajo precio de los productos obligan al uso de materiales de baja calidad y de mano de obra barata. Debido a la producción masiva de tejidos sintéticos, las fábricas generan grandes cantidades de contaminación y requieren enormes cantidades de agua. Hoy en día, casi el 70% de los tejidos no son algodón ni lana, sino... plástico. Más exactamente, fibras sintéticas derivadas del petróleo: poliéster, poliamida, acrílico y elastano. Aunque estos materiales son perjudiciales para nuestra salud y piel, su producción no deja de crecer año tras año, ya que resultan los más económicos para los fabricantes.

Sin embargo, no siempre fue así en el mercado de la moda. Antes, el cultivo de algodón y la cría de ovejas para obtener lana se realizaban a pequeña escala y eran actividades costosas. Los agricultores entregaban el algodón a los tejedores, quienes tejían a mano o con máquinas simples. Estos tejidos eran adquiridos por los sastres, que confeccionaban ropa a medida. Se utilizaban principalmente materias primas naturales, y todo el proceso de producción se basaba en el trabajo manual y artesanal.

Nie zawsze jednak rynek mody wyglądał w ten sposób. Kiedyś uprawa bawełny, hodowla owiec na wełnę odbywały się na małą skalę i były kosztowne. Rolnicy dostarczali bawełnę tkaczom, oni za to tkali ręcznie lub za pomocą prostych maszyn. Takie tkaniny skupowane były przez krawców, którzy szyli ubrania na zamówienie. Używano przede wszystkim naturalnych surowców, a cały proces produkcji opierał się na ręcznej, rzemieślniczej pracy.

Fast fashion to współczesny model biznesowy branży odzieżowej, który istnieje od ponad 30 lat. Opiera się na produkcji wielu kolekcji w ciągu roku i szybkim wdrażaniu ich do sprzedaży. Goniące terminy i niska cena towarów powodują, że konieczne jest użycie materiałów niskiej jakości oraz taniej siły roboczej. Przez masową produkcję syntetycznych tkanin fabryki emitują duże zanieczyszczenia oraz wymagają użycia ogromnych ilości wody. Prawie 70% tkanin dzisiaj to już nie bawełna czy wełna, ale... plastik. A dokładniej włókna syntetyczne wytwarzane z pochodnych ropy naftowej: poliester, poliamid, akryl i elastan. Mimo że są to najgorsze materiały dla naszego zdrowia i naszej skóry, to ich produkcja z roku na rok rośnie, bo są po prostu najtańsze dla producentów.

¿Cuál es el verdadero costo de tu ropa?

La producción masiva de ropa no solo plantea desafíos ecológicos, sino también sociales. Producir una sola camiseta consume la cantidad de agua potable que una persona necesitaría en dos años y medio.

La mayoría de los textiles se fabrican en países donde el acceso al agua potable ya es limitado, principalmente en Asia (China, Bangladés, Pakistán, India) y África (Etiopía, Kenia). Las fábricas contaminan el suelo, el aire y el agua. Los tejidos sintéticos requieren de un intenso tratamiento químico.

Actualmente, la industria textil utiliza alrededor de 8,000 sustancias químicas, muchas de las cuales no se eliminan en los procesos de lavado y permanecen en la ropa, el suelo y el agua. Además, los sintéticos no son reciclables, lo que genera un aumento constante de residuos, mientras que las microfibras plásticas liberadas durante el lavado y uso de estas prendas terminan en el agua, el aire e incluso en nuestra comida.

En los países en desarrollo, las fábricas emplean a mujeres y niños, a menudo en condiciones indignas y por salarios de miseria. La ropa es tratada con sustancias que provocan alergias tanto en los clientes como en los propios trabajadores. ¿Y el transporte? Cada prenda de ropa plástica viene embalada en más plástico.

Jaka jest prawdziwa cena twoich ubrań?

Produkcja ubrań na masową skalę to nie tylko wyzwania ekologiczne, ale też społeczne. Wyprodukowanie jednej koszulki pochłania zapas wody pitnej dla jednej osoby na 2,5 roku.

Większość tekstyliów produkuje się w krajach, gdzie już teraz dostęp do wody pitnej jest utrudniony. Mowa głównie o Azji (Chiny, Bangladesz, Pakistan, Indie) oraz Afryce (Etiopia, Kenia). Fabryki emitują zanieczyszczenia do gleby, powietrza i wody. Syntetyczne tkaniny wymagają dużej obróbki chemicznej.

Dzisiaj w przemyśle tekstylnym używa się nawet 8 tysięcy chemikaliów, a wiele z nich nigdy nie wypłukuje się z ubrań, pozostaje również w glebie i wodzie. Do tego syntetyki nie podlegają recyklingowi, więc mamy do czynienia z coraz większą ilością odpadów, a plastikowe mikrowłókna uwalniane podczas prania i noszenia takich ubrań trafiają do wody, powietrza, a nawet do naszego jedzenia.

W krajach rozwijających się w fabrykach pracują kobiety i dzieci, często w niegodnych warunkach, za głodowe pensje. Ubrania traktowane są substancjami, które uczulają nie tylko klientów, ale też samych pracowników. A transport? Każda sztuka plastikowej odzieży zapakowana w kolejny plastik.

¿Por qué amamos un sistema tan fallido?

Porque hemos accedido a ropa bonita y barata sin gastarnos una fortuna. Ir de compras se ha convertido en un pasatiempo y la moda en una forma de aburrirse, de presumir, al menos para una foto. Podemos parecernos a las famosas de Instagram y cambiar de estilo cada día. Por desgracia, detrás de este «lujo sobrevalorado» hay un sistema que explota a las personas, empuja a los compradores a la adicción a las compras y destruye el medio ambiente.

El desarrollo de Internet ha permitido un rápido comercio en línea. Las cadenas de tiendas y las megatiendas chinas han dominado el mercado, ofreciendo no sólo ropa, sino también accesorios, zapatos, cosméticos o muebles para el hogar. Hoy, la ropa, los bolsos o los zapatos son más un símbolo de gratificación rápida que accesorios esenciales.

Dlaczego pokochaliśmy tak nieudolny system?

Bo zyskaliśmy dostęp do ładnych i tanich ubrań bez wydawania fortuny. Zakupy stały się hobby, a moda – sposobem na nudę, pokazaniem się, chociaż do jednego zdjęcia. Możemy wyglądać jak gwiazdy z Instagrama i zmieniać styl codziennie. Niestety za tym „luksusem na przecenie” stoi system, który wykorzystuje ludzi, wpędza klientów w zakupoholizm i niszczy środowisko.

Rozwój internetu umożliwił szybki handel online. Sieciówki i chińskie megaplatfomy zdominowały rynek, oferując nie tylko ubrania, ale też dodatki, buty, kosmetyki czy wyposażenie wnętrz. Dziś ubrania, torebki czy buty to raczej symbol szybkiej gratyfikacji niż niezbędne akcesoria.

Es hora de cambiar: ¿qué podemos hacer?

A pesar de las graves consecuencias que nos esperan en el futuro, la moda rápida sigue acelerándose.

Por ello, son necesarias no solo reformas legislativas, sino también cambios en los hábitos de consumo. Por eso, usemos la ropa que ya tenemos en nuestros armarios, cuidémosla y lavémosla correctamente.

Arreglémosla cuando sea necesario. Optemos por ropa y accesorios de segunda mano: suéteres de lana de buena calidad, camisas de algodón o vestidos de lino. Busquemos bolsos o abrigos vintage.

Tenemos suficientes prendas para los próximos seis generaciones, así que fácilmente podemos encontrar todo lo que necesitamos en el mercado de segunda mano. Evitemos los tejidos sintéticos y las prendas de muy baja calidad, que después de un solo uso terminan en la basura.

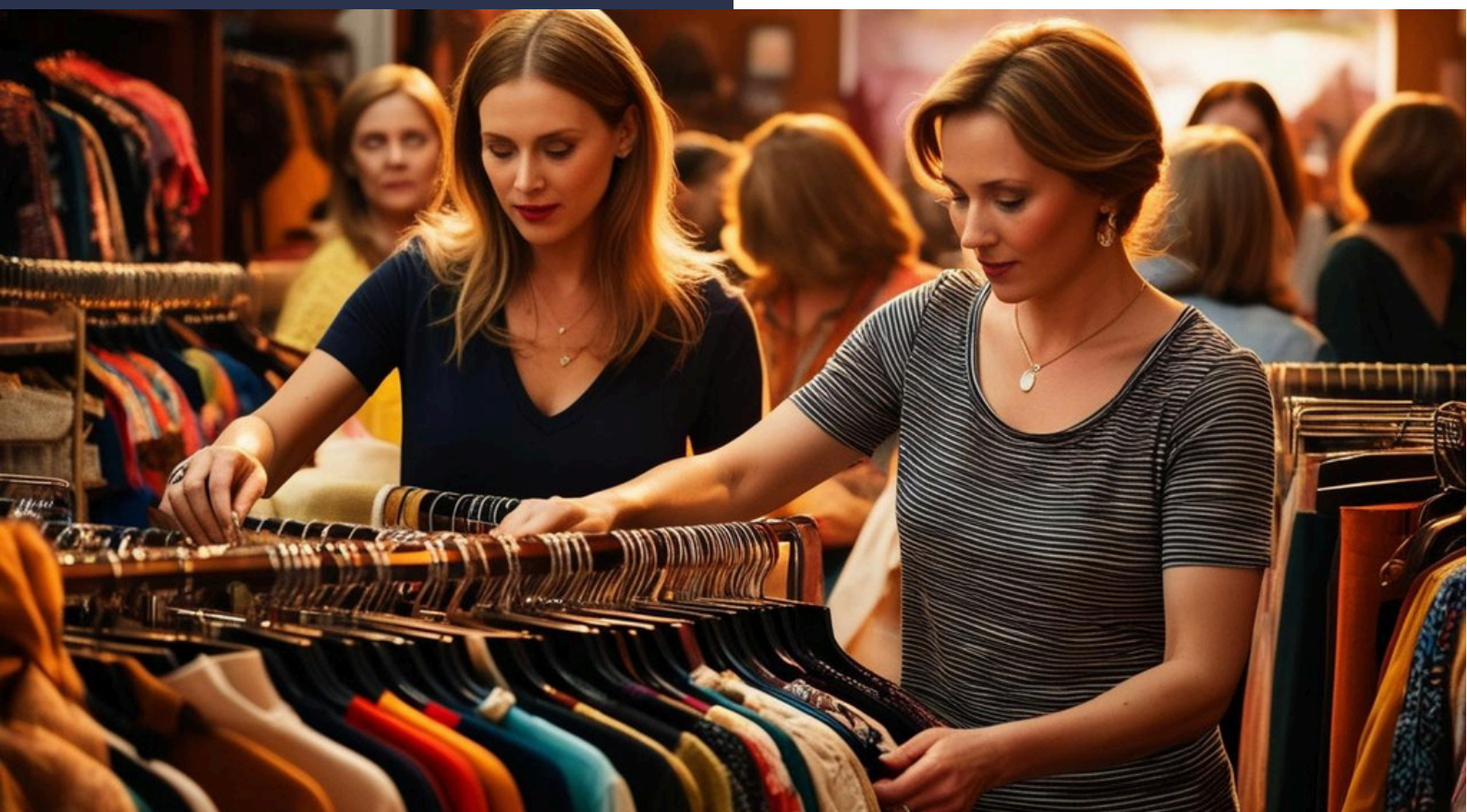
Czas na zmiany: co możemy zrobić?

Mimo licznych konsekwencji, które spotkają nas w przyszłości, fast fashion tylko przyspiesza.

Dlatego potrzebne są nie tylko zmiany w legislacji, ale też w konsumpcyjnych przyzwyczajeniach klientów. Dlatego nośmy te ubrania, które już mamy w szafie, dbajmy o nie i odpowiednio je pierzmy.

Naprawiajmy, jeśli jest taka potrzeba. Sięgajmy po odzież czy akcesoria z drugiej ręki - dobrej jakości wełniane swetry, bawełniane koszule czy lniane sukienki. Szukajmy torebek czy płaszczy vintage.

Mamy wystarczającą ilość ubrań na kolejnych 6 pokoleń, dlatego spokojnie jesteśmy w stanie znaleźć większość potrzebnych nam rzeczy w drugim obiegu. Unikajmy tkanin syntetycznych oraz bardzo niskiej jakości ubrań, które są jednorazowe i po jednym założeniu nadają się do wyrzucenia.

Si buscas tejidos naturales en las tiendas, asegúrate de que estén certificados y sean orgánicos, lo que garantiza seguridad en su producción y uso.

No necesitas renovar todo tu armario: la prenda más ecológica es la que ya tienes, así que cuídala y úsala a menudo, a pesar de los anuncios y los influencers que te animan a seguir comprando. Recuerda que no tienes que hacerles caso, y tienes una herramienta muy eficaz para defenderte de ellos: el botón **“dejar de seguir”**.

Escrito por: **Aleksandra Jaskułowska**

A jeśli szukasz tkanin naturalnych w sklepach, to powinny być one certyfikowane i organiczne, co zapewni bezpieczeństwo produkcji i użytkowania.

*Nie musisz wymieniać całej szafy, bo najbardziej ekologiczne ubranie to te, które już masz - więc dbaj o nie i noś je często, na przekór reklamom i influencerom, którzy ciągle namawiają Cię do zakupów. Pamiętaj, że nie musisz się ich słuchać i masz niezawodne narzędzie, które pomoże Ci się przed nimi bronić - to przycisk **“odobserwuj”**!*

Napisane przez: **Aleksandra Jaskułowska**

MAKE UP
EVENTS & PARTIES

MAKIJAZ

NA IMPRESZY FIRMOWE

dobrogowskamakeup

WARSAW · POLAND

dobrogowska.studio@gmail.com

+48 510 787 964

Publicidad
REKLAMA
vistularte@gmail.com

Publicidad
REKLAMA
vistularte@gmail.com

poliglotka

LA BIBLIOTECA “POLIGLOTTKA”

EL OASIS PARA TODOS LOS
AFICIONADOS AL ESPAÑOL

OAZA MIŁOŚNIKÓW HISPZAŃSKIEGO

Ubicada en el barrio de Wola (la calle Nowolipki 21), en Varsovia, la biblioteca Poliglotka ("políglota" en polaco) es un punto de encuentro ideal para quienes adoran el español. Además de contar con 250 volúmenes en este idioma, organiza actividades en español, inglés y polaco para difundir las literaturas y culturas hispanohablantes.

Zuzanna Quain, la bibliotecaria a cargo de los eventos en español, dice: "Actualmente contamos con unos 250 volúmenes en español, entre ellos obras de ficción, no ficción, literatura infantil, audiolibros y lecturas adaptadas para estudiantes de español. Además, disponemos de revistas. Seguimos ampliando nuestro catálogo de forma constante, buscando ofrecer una colección variada y representativa del mundo hispanohablante."

La biblioteca es un auténtico centro lingüístico y cultural. En un ambiente cercano y agradable, polacos y hablantes nativos de español se reúnen a charlar, debatir sobre libros, ver una película o disfrutar de un pub quiz.

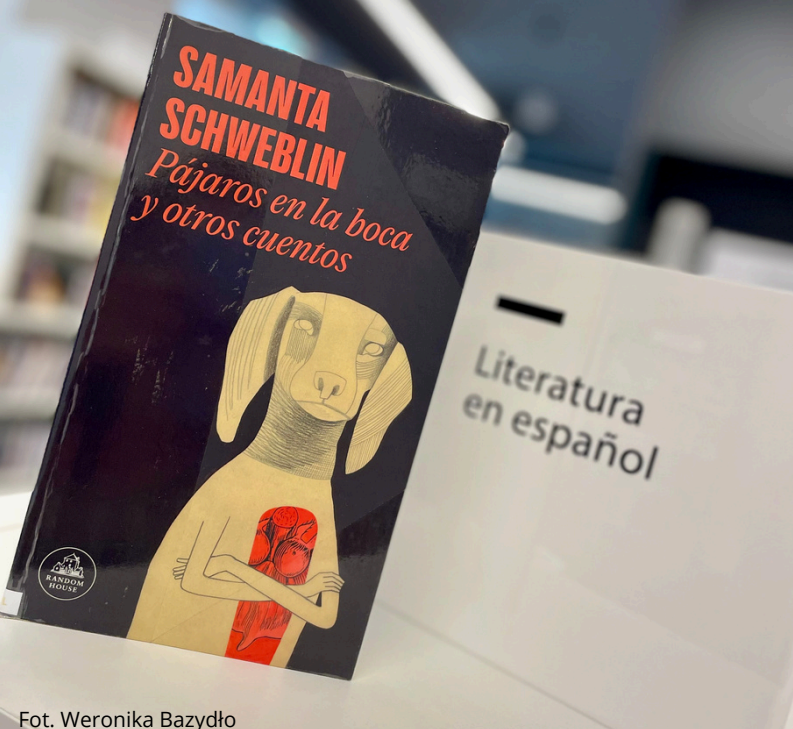

Fot. Weronika Bazydło

Biblioteka o sympatycznej nazwie „Poliglotka”, mieszcząca się w dzielnicy Wola (ul. Nowolipki 21), to miejsce dla wszystkich miłośników języka hiszpańskiego i wszystkiego z nim związane. Poza setkami książek po hiszpańsku, biblioteka organizuje spotkania po hiszpańsku, ale też angielsku i polsku promujące kraje hiszpańskojęzyczne i ich kulturę i literaturę.

Zuzanna Quain, Młodsza Bibliotekarka odpowiedzialna za przygotowanie wszystkich wydarzeń w języku hiszpańskim, opowiada w rozmowie z nami: „Obecnie posiadamy około 250 wolumenów w języku hiszpańskim, w tym beletrystykę, literaturę faktu, literaturę dziecięcą, audiobooki i lektury przystosowane dla uczniów języka hiszpańskiego. Posiadamy również czasopisma. Stale poszerzamy nasz katalog, starając się oferować zróżnicowaną i reprezentatywną kolekcję hiszpańskojęzycznego świata.”

Biblioteka to prawdziwe centrum lingwistyczno-kulturowe. W przyjaznej i otwartej atmosferze zarówno Polacy, jak i obcokrajowcy spotykają się, aby pogadać po hiszpańsku, dyskutować o książkach, obejrzeć film, czy wziąć udział w quizie po hiszpańsku.

Fot. Weronika Bazydło

Ando Yendo

Una nueva iniciativa de Zuzanna es el club de lectura en español llamado Ando Yendo. Hasta ahora se han realizado dos sesiones. En la primera, los lectores discutieron tres relatos de Samanta Schweblin de la colección *Pájaros en la boca y otros cuentos*. La segunda estuvo dedicada a los relatos de Mariana Enriquez, específicamente tres cuentos de *Las cosas que perdimos en el fuego*. Ambas autoras argentinas destacan por su estilo oscuro, grotesco y provocador. Sus historias sirven de punto de partida para debates enriquecedores y distintos puntos de vista.

Hablando

Quincenalmente se celebra el club de discusión "Hablando". Durante una hora, los participantes comentan un tema diferente (películas, literatura, artes visuales, sueños...). El ambiente es inclusivo y acogedor. Tanto si quieres intervenir como si prefieres escuchar, eres bienvenido/a con cualquier nivel de español. Es una oportunidad perfecta para practicar y compartir impresiones con hablantes nativos.

Klub dyskusyjny „Hablando” zbiera się co dwa tygodnie. Podczas godzinnego spotkania, uczestnicy rozmawiają o różnorodnych tematach (filmy, książki, sztuka, sny...). Atmosfera jest przytulna i otwarta. Nieistotny jest poziom hiszpańskiego uczestnika, każdy jest mile widziany. Można wziąć udział w dyskusji lub jedynie się przysłuchiwać. Jest to także unikalna okazja porozmawiania z native'ami, którzy chętnie przychodzą na spotkanie.

Nowa inicjatywa Zuzanny to klub książki po hiszpańsku pod intrygującą nazwą „Ando Yendo.” Do te pory odbyły się dwa spotkania, podczas których czytelnicy dyskutowali o opowiadaniach dwóch argentyńskich autorek. Pierwsze było poświęcone wybranym opowiadaniom Samanty Schweblin ze zbioru „Pájaros en la boca y otros cuentos” (w Polsce wydane pod nazwą „Ptaki”), a drugie pozycjom ze zbioru Mariany Enriquez „Las cosas que perdimos en el fuego” („To, co utraciliśmy w ogniu”). Obie autorki znane są ze swojego mrocznego, horrorowego stylu. Opowiadania były katalizatorem do ciekawych i angażujących rozmów.

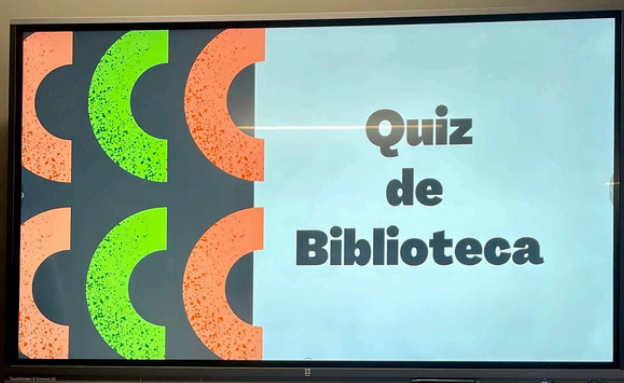
W bibliotece odbyła się projekcja wyjątkowego filmu dokumentalnego „Tsontiajakatl - El Último Viento” (Ostatni Wiatr), ukazującego tradycje rdzennych mieszkańców Meksyku i ich język nahuatl. Po seansie uczestnicy mieli okazję na żywo poznać i posłuchać reżysera i twórcę filmu Davida Marcelino Cayetano, który jest też nauczycielem języka nahuatl. Opowiadał o kulturze Nahuatl-Mexica, ich postrzeganiu świata oraz roli, jaką odgrywa pielęgnowanie rdzennych tradycji.

Tsontiajakatl: El Último Viento

La biblioteca organizó la proyección de *Tsontiajakatl: El Último Viento*, centrado en la lengua náhuatl y la cultura de los pueblos indígenas en México. Después de la proyección del cortometraje, el director y autor de la película David Marcelino Cayetano —que también es náhuatl— dio una presentación. Habló sobre la importancia de agradecer a la tierra por todos los recursos y no dar las cosas por sentadas. La importancia de estar cerca de la cultura, de la naturaleza, y de ser consciente de dónde proviene todo, estuvieron presentes en su discurso.

Fot. Weronika Bazydło

Quiz de Biblioteca

Con el formato de pub quiz, el evento congregó a tres equipos formados por polacos y nativos de español. A lo largo de cuatro rondas, respondieron preguntas sobre los países hispanohablantes, curiosidades del idioma geografía, expresiones coloquiales y cultura popular, por ejemplo: ¿Cómo llaman "autobús" en Argentina?, ¿Qué significa "meter la pata"?, En México, ¿qué quiere decir "¡Está poca madre!"?, ¿Dónde se celebra el Carnaval de Oruro?, ¿Cuál es la capital de Uruguay?, ¿En qué fiesta española se lanzan tomates por la calle?

Tras el éxito de la primera edición, ¡ahora esperamos con entusiasmo la fecha del próximo quiz de biblioteca!

Wzorowany formatem pub quizu, biblioteczny quiz zebrał uczestników z Polski i krajów hiszpańskojęzycznych. Podczas 4 rund trzy grupy uczestników odpowiadały na różnorakie pytania na temat krajów hiszpańskojęzycznych, niuansów języka, geografii czy kultury popularnej. Wśród pytań znalazły się: Jak mówi się na „autobus” w Argentynie; Co oznacza „meter la pata”?; Co znaczy wyrażenie „¡Está poca madre!” w Meksyku?; Gdzie obchodzony jest karnawał w Oruro; Jaka jest stolica Urugwaju; Podczas którego hiszpańskiego święta ludzie rzucają pomidorami na ulicę?

Choć odbył się dopiero raz, z niecierpliwością czekamy na datę kolejnego quizu bibliotecznego!

Hora de cuentos bilingüe

Las reuniones no son solo para adultos. Los más pequeños también tienen su espacio con "Storytime": cuentos en español e inglés durante la hora del recreo. Es una forma divertida de aprender vocabulario y soltarse con los dos idiomas a través de juegos y dinámicas. El evento se realiza el sábado una vez al mes.

Znalazło się też coś dla najmłodszych. Poliglotkowe czytanie po angielsku i hiszpańsku to nauka słówek przez zabawę. Czytanki przeplatane są gramami i zabawami, aby poznawanie angielskiego i hiszpańskiego było dla dzieci jeszcze bardziej angażujące i przyjemne. Czytanki odbywają się raz w miesiącu w sobotę.

Encuentro con el autor

El 6 de mayo, celebramos un evento con Juan Martínez, autor y profesor adjunto en Northwestern University. Charlaremos acerca de su novela de terror *Extended Stay* (2023) y su colección de cuentos *Best Worst American* (2017). Aunque escribe en inglés, incorpora fuertes influencias latinas y referencias a Colombia.

La sesión será presencial en Poliglotka, con transmisión por Zoom con el autor y traducción simultánea para quienes la necesiten. El autor también hablará sobre su inspiración y su conexión con la lengua.

Leemos a las latinas

En este nuevo ciclo en polaco rendimos homenaje a autoras latinoamericanas. Para el primer encuentro, leeremos dos obras: *La hija única* de la escritora mexicana Guadalupe Nettel, y *Los abismos* de la escritora colombiana Pilar Quintana.

Ambas novelas exploran las complejas relaciones madre-hija, y los dilemas de la maternidad. Nos vemos el 17 de mayo (plazas limitadas; es necesario inscribirse).

"Czytamy Latynoski"

Tym razem spotkanie dyskusyjne w języku polskim rozpoczyna cykl wokół literatury współczesnych autorek z Ameryki Łacińskiej. Na pierwszym spotkaniu omawiane będą „Jedyna córka” meksykańskiej autorki Guadalupe Nettel oraz „Otchłanie” kolumbijskiej pisarki Pilar Quintana.

Oba dzieła skupiają się na skomplikowanych relacjach między matkami i córkami, a także dylematach macierzyństwa. Spotkanie odbędzie się 17 maja (liczba miejsc ograniczona; obowiązują zapisy).

Meet the author

6 maja odbędzie się spotkanie autorskie z Juanem Martínezem, pisarzem oraz profesorem nadzwyczajny literatury angielskiej na Northwestern University. Omawiane będą jego powieść grozy „*Extended Stay*” oraz zbiór opowiadań „*Best Worst American*”. Juan Martizen choć pisze po angielsku, wplata elementy kultury latynoskiej i często odnosi się do Kolumbii.

Spotkanie odbędzie się po angielsku w bibliotece, a Juan połączy się z uczestnikami poprzez Zoom. Dla wszystkich, którzy tego będą potrzebować prowadzący pomoże przetłumaczyć pytania uczestników do autora na angielski. Pisarz opowie również o swojej inspiracji i doświadczeniach z językiem.

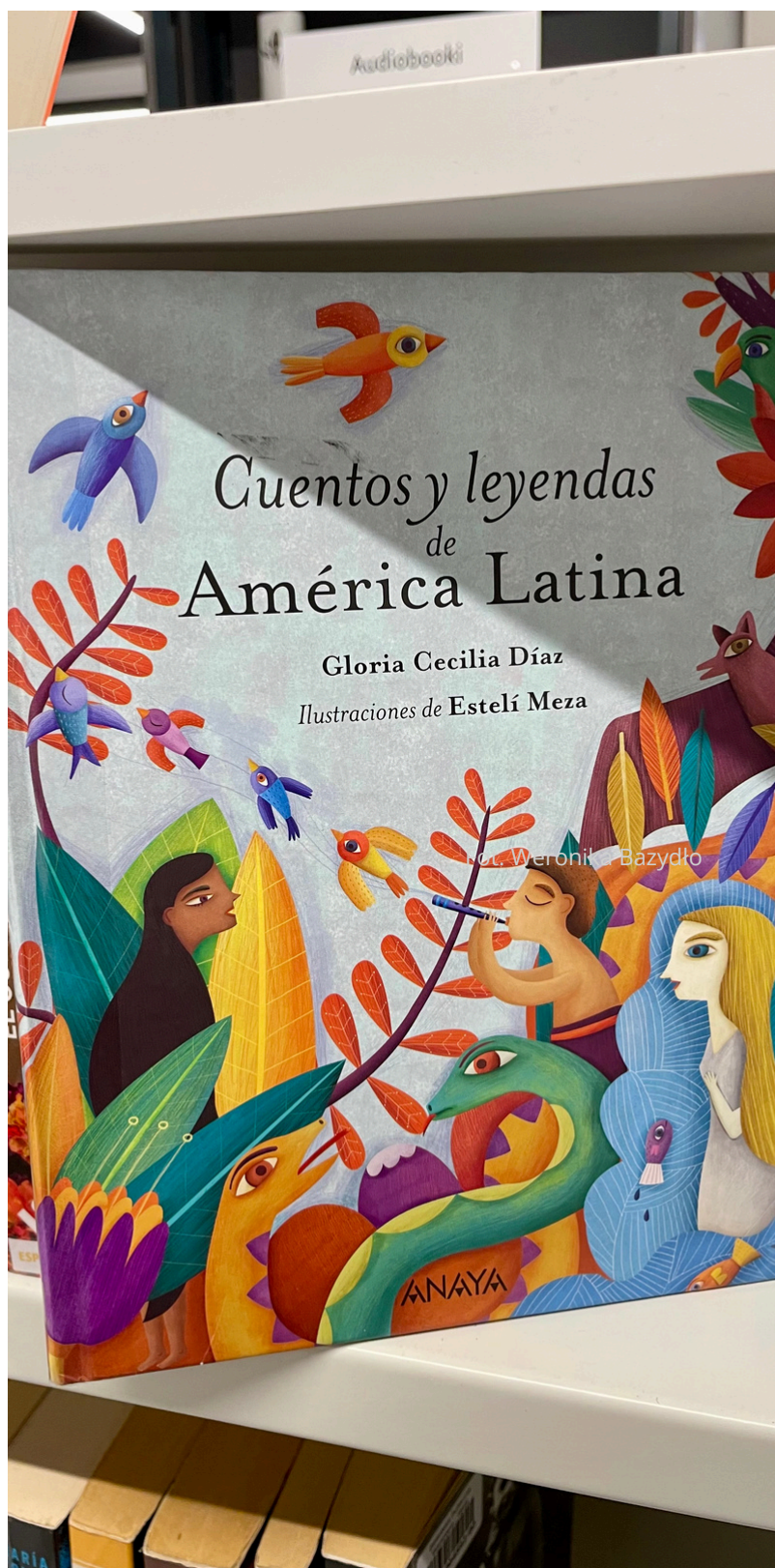
La charla con Zuzanna

La biblioteca Poliglotka organiza muchos encuentros en español, no solo sobre literatura. ¿Cómo surgió la idea de “Hablando” y de otros eventos en español?

Zuzanna: Sí, es verdad que últimamente tenemos muchos eventos relacionados con la cultura y la literatura hispanohablante. La idea de “Hablando” surgió cuando empecé a trabajar en Poliglotka, en septiembre del año pasado. Ya llevábamos a cabo algo parecido en inglés y, como yo hablo español, y además es un idioma cada vez más popular en Polonia, fue muy natural pensar en iniciar también un club de conversación en español. El director de la biblioteca me propuso la idea, y a mí me encantó.

Cuando “Hablando” ya empezaba a florecer, se me ocurrió lanzar un club de lectura en español, y así nació “Ando Yendo”. La idea surgió porque era algo a lo que personalmente me hubiese gustado asistir y pensé que también podría interesar a otros.

Además de esos proyectos, organizamos varios encuentros sobre literatura y cultura latinoamericana en polaco, debido al creciente interés que despierta actualmente en Polonia. Por ejemplo, tuvimos una charla sobre *Aquí no es Miami* de Fernanda Melchor, conducida por Jagoda Gawliczek, podcaster de *Orbita Literacka*. También nos visitó David Marcelino Cayetano, director del documental *El Último Viento*. Para mí la cantidad de personas que participaron en ese evento demuestra el gran interés que existe en Polonia por la cultura latinoamericana.

Biblioteka Poliglotka organizuje wiele spotkań w języku hiszpańskim, nie tylko o literaturze. Skąd pomysł na „Hablando” i inne wydarzenia w języku hiszpańskim?

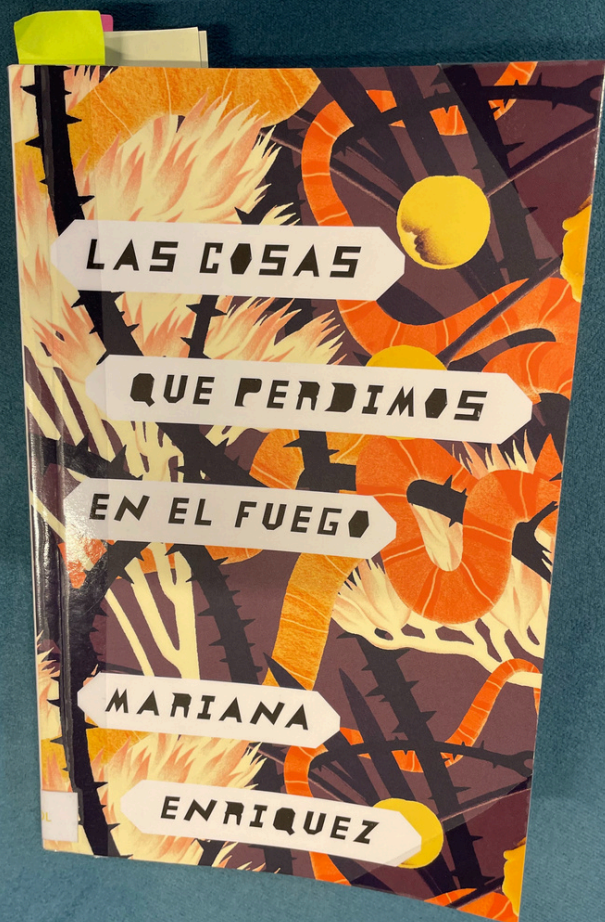
Zuzanna: Tak, to prawda, ostatnio mamy sporo wydarzeń związanych z kulturą i literaturą hiszpańskojęzyczną. Pomysł na „Hablando” pojawił się, gdy zaczęłam pracę w Poliglotce, we wrześniu ubiegłego roku. Wcześniej organizowaliśmy już coś podobnego po angielsku, więc pomysł na hiszpański klub konwersacyjny przyszedł dość naturalnie — zwłaszcza że posługuję się tym językiem, a jego popularność w Polsce stale rośnie. Zainspirował mnie do tego dyrektor biblioteki, a propozycja od razu przypadła mi do gustu.

Kiedy „Hablando” zaczęło już rozkwiatać, przyszło mi do głowy, aby uruchomić klub czytelniczy w języku hiszpańskim i tak narodziło się „Ando Yendo”. Pomysł powstał, ponieważ było to coś, w czym osobiście chciałabym uczestniczyć i pomyślałam, że może to być również interesujące dla innych.

Oprócz wspomnianych projektów, zorganizowaliśmy także kilka spotkań poświęconych literaturze i kulturze latynoamerykańskiej w języku polskim, odpowiadając na rosnące zainteresowanie tym obszarem w Polsce. Przykładem może być wydarzenie wokół książki Tu nie jest Miami Fernandy Melchor, które poprowadziła Jagoda Gawliczek – autorka podcastu „Orbita Literacka”. Gościliśmy również Davida Marcelino Cayetano, reżysera filmu dokumentalnego El Último Viento („Ostatni Wiatr”). Duża frekwencja na tym spotkaniu pokazała, jak żywe jest w Polsce zainteresowanie kulturą latynoamerykańską.

Fot. Weronika Bazydło

Biblioteka promuje również literaturę latynoamerykańską w języku polskim i angielskim. Dlaczego uważasz, że czytanie literatury latynoamerykańskiej w Polsce jest ważne?

Zuzanna: Dla mnie literatura latynoamerykańska ma bardzo szczególną kreatywność i szczerość, która głęboko mnie porusza. Może ma to związek z moją osobistą historią, ale czuję, że w ich narracjach jest szczególna siła.

Ameryka Łacińska jest również bardzo zróżnicowanym kontynentem, a jej literatura doskonale tę różnorodność odzwierciedla. Dlatego uważam, że warto sięgać po twórczość różnych autorów, tym samym zanurzając się w światy odmienne od naszego.

Fot. Weronika Bazydło

La biblioteca también promueve la literatura latinoamericana en polaco e inglés. ¿Por qué consideras importante leer literatura latinoamericana en Polonia?

Zuzanna: Para mí, la literatura latinoamericana tiene una creatividad muy particular y una sinceridad que me conmueve profundamente. Quizás tenga que ver con mi propia historia personal, pero siento que hay una fuerza especial en sus narrativas.

América Latina también es un continente muy diverso, y su literatura refleja esa variedad. Por eso creo que vale la pena leer autores diferentes y, al hacerlo, sumergirnos en mundos muy distintos al nuestro.

Fot. Weronika Bazydło

¿Qué eventos futuros podemos esperar?

Zuzanna: El 6 de mayo tendremos un encuentro con Juan Martínez, un escritor colombiano que actualmente vive en Estados Unidos. Conversará con nosotros (por Zoom) en inglés sobre sus libros *Extended Stay* y *Best Worst American*.

En mayo y junio también nos volverá a visitar Olga Godlewska, editora, correctora y gran admiradora de la literatura latinoamericana. El 17 de mayo hablaremos con ella sobre libros de Guadalupe Nettel y Pilar Quintana. Además, continuaremos con los encuentros regulares de "Hablando" (club de conversación en español) cada dos semanas, y de "Ando Yendo" (club de lectura en español) que conduzco una vez al mes.

Más adelante todavía no tenemos una programación cerrada, pero siempre estamos abiertos a nuevas ideas y propuestas.

Jakich wydarzeń możemy się spodziewać w przyszłości?

Zuzanna: 6 maja odbędzie się spotkanie z Juanem Martínezem, kolumbijskim pisarzem mieszkającym obecnie w Stanach Zjednoczonych. Porozmawia z nami (przez Zoom) w języku angielskim o swoich książkach *Extended Stay* i *Best Worst American*.

W maju i czerwcu odwiedzi nas ponownie Olga Godlewska, redaktorka, korektorka i wielka miłośniczka literatury latynoamerykańskiej. 17 maja porozmawiamy z nią o książkach Guadalupe Nettel i Pilar Quintany. Ponadto będziemy kontynuować regularne spotkania „Hablando” (hiszpański klub konwersacyjny) co dwa tygodnie oraz „Ando Yendo” (hiszpański klub czytelniczy), który prowadzę raz w miesiącu.

Na dalszą przyszłość nie mamy jeszcze zamkniętego programu, zatem jesteśmy zawsze otwarci na nowe pomysły i propozycje.

Fot. Weronika Bazydło

¿Cómo comenzó tu aventura con el español y tu pasión por Argentina?

Zuzanna: Mi aventura con el español comenzó en 2014, cuando viajé por primera vez por América del Sur. En ese momento ni siquiera planeaba aprender el idioma y nunca pensé que, diez años después, sería una parte tan importante de mi vida.

Mientras viajaba por Argentina, sentí que no quería irme. Cuando llegó el momento de decidir, tenía dinero justo para un billete de regreso a Polonia o para un mes de alquiler en Buenos Aires. Una amiga que había conocido un voluntariado en Brasil me puso en contacto con un hombre que dirigía una empresa de enseñanza de inglés, así que me quedé seis meses en Buenos Aires trabajando como profesora. No fue una etapa fácil, pero desde entonces, mi vínculo con Argentina se hizo muy fuerte.

Más adelante viví varios años en Rosario, donde conocí a mi marido, y ahora vivimos juntos en Polonia. Aunque estamos contentos acá, muchas veces extraño nuestro pequeño mundo argentino. Últimamente, encuentro un poco de consuelo leyendo a autoras como Selva Almada y Mariana Enriquez (cuyos libros, por cierto, están disponibles en Poliglotka).

¡Gracias po la charla!

El 8 de mayo es el Día de los Bibliotecarios. ¡No te pierdas estas actividades y pásate por Poliglotka para descubrir todo lo que ofrece!

Escrito por: **Weronika Bazydło**

Jak zaczęła się Twoja przygoda z hiszpańskim i pasja do Argentyny?

Zuzanna: Moja przygoda z hiszpańskim zaczęła się w 2014 roku, kiedy po raz pierwszy wybrałam się w podróż po Ameryce Południowej. Wtedy nawet nie planowałam uczyć się tego języka i nigdy nie myślałam, że dziesięć lat później stanie się on tak ważną częścią mojego życia.

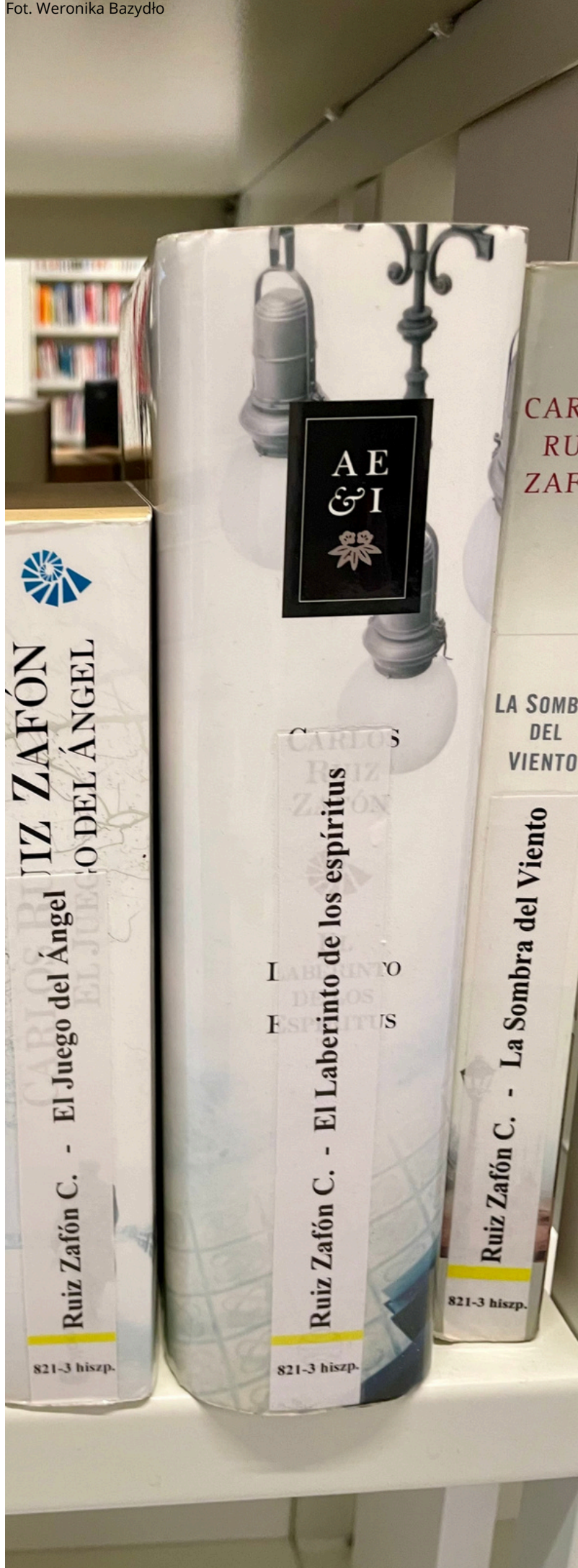
Gdy podróżowałam po Argentynie, czułam, że nie chcę stamtąd wyjeżdżać. Kiedy nadszedł czas, aby podjąć decyzję, miałam pieniądze albo na bilet powrotny do Polski, albo na miesiąc wynajmu pokoju w Buenos Aires. Koleżanka, którą poznałam podczas wolontariatu w Brazylii, skontaktowała mnie z człowiekiem prowadzącym firmę uczącą angielskiego, więc zostałam w Buenos Aires przez sześć miesięcy, pracując jako nauczycielka. Nie był to łatwy okres, ale od tego momentu moja więź z Argentyną stała się bardzo silna.

Później przez kilka lat mieszkałam w Rosario, gdzie poznałam mojego męża, a teraz mieszkamy razem w Polsce. Chociaż jesteśmy tu szczęśliwi, często tęsknię za naszym małym argentyńskim światem. Ostatnio znajduję pocieszenie w czytaniu autorek takich jak Selva Almada i Mariana Enriquez (których książki, nawiasem mówiąc, są dostępne w Poliglotce).

Dziękujemy za rozmowę!

8 maja obchodzimy Dzień Bibliotekarza. Nie zapomnijcie odwiedzić Poliglotkę i przekonać się, jak wiele ma do zaoferowania!

Autorka: **Weronika Bazydło**

SANDOMIERZ

PEQUEÑAS CIUDADES POLACAS QUE TE ENAMORARÁN
POLSKIE MIASTECZKA, W KTÓRYCH SIĘ ZAKOCHASZ # 2

Los turistas que llegan a Polonia suelen visitar Varsovia, Cracovia, Gdansk, Wrocław o Poznan; algunos también van a Masuria. Sin embargo, no muy lejos de los caminos trillados, se esconden auténticas joyas. Las pequeñas ciudades polacas también tienen mucho que ofrecer a los turistas y es realmente difícil no enamorarse de ellas. Me gustaría compartir con vosotros mis últimos descubrimientos de viaje.

Un grupo de peregrinos hace cola para ver una atracción turística. Sin embargo, no se trata de la catedral, sino de la exposición «El mundo del Padre Mateo» de **Sandomierz**. Cuando hace 18 años un equipo de televisión llegó a esta ciudad algo adormecida para rodar la versión polaca del éxito italiano “Don Matteo”, nadie esperaba que la serie “Padre Mateo” haría tan famosa a Sandomierz que la visitarían un cuarto de millón de turistas cada año.

Turyści przyjeżdżający do Polski najczęściej odwiedzają Warszawę, Kraków, Gdańsk, Wrocław lub Poznań, a niektórzy docierają też na Mazury. Jednak całkiem niedaleko od utartych szlaków kryją się prawdziwe perełki. Małe polskie miasta też mają turystom wiele do zaoferowania i naprawdę trudno się w nich nie zakochać. Chciałabym się z wami podzielić moimi ostatnimi odkryciami turystycznymi.

Grupa pielgrzymów ustawia się w kolejce, żeby zobaczyć atrakcję turystyczną. Jednak nie jest to katedra, ale wystawa “Świat Ojca Mateusza” w **Sandomierzu**. Kiedy 18 lat temu ekipa telewizyjna przyjechała do tego nieco sennego miasteczka, żeby kręcić polską wersję włoskiego hitu “Don Matteo”, nikt nie spodziewał się, że serial “Ojciec Mateusz” rozsławi Sandomierz do tego stopnia, że co roku będzie go odwiedzać ćwierć miliona turystów.

Maciej Cisowski

Pequeña Roma

Situada sobre siete colinas, Sandomierz recibe el nombre de pequeña Roma y se asemeja a una ciudad italiana por sus numerosos monumentos renacentistas. Su corazón es la plaza del mercado, donde se alza orgulloso el ayuntamiento gótico con su ático renacentista.

Otro monumento interesante es la Puerta Opatowska, que forma parte de las murallas de la ciudad. Se puede subir a ella y contemplar el panorama de la ciudad.

Mały Rzym

Położony na siedmiu wzgórzach Sandomierz nazywany jest małym Rzymem i z powodu licznych renesansowych zabytków przypomina włoskie miasteczko. Jego sercem jest rynek, na którym dumnie stoi gotycki ratusz z renesansową attyką.

Innym ciekawym zabytkiem jest Brama Opatowska stanowiąca część murów miejskich. Można się na nią wspiąć i obejrzeć panoramę miasta.

Anna Kraus

Anna Kraus

Anna Kraus

Anna Kraus

Misteriosos subterráneos

En la década de 1960, los niños de las escuelas polacas recaudaron fondos para salvar los monumentos de Sandomierz. ¿Qué amenazaba a la ciudad?

Los antiguos sótanos (que aún recuerdan la época medieval) empezaron a volverse cada vez más inestables, provocando socavones. Para estabilizar el suelo bajo los edificios, se iniciaron trabajos de minería, durante los cuales se retiraron algunas de las salas subterráneas y se creó una ruta turística a partir de las salas restantes.

En la actualidad, la ruta consta de 34 salas interconectadas situadas entre 4 y 12 metros bajo tierra. La longitud del recorrido es de 470 metros. Se visita con un guía que presenta exposiciones interactivas y cuenta numerosas leyendas de Sandomierz.

Tajemnicze podziemia

W latach 60. w polskich szkołach dzieci zbierały fundusze na ratowanie zabytków Sandomierza. Co zagrażało miastu?

Stare piwnice (pamiętające jeszcze czasy średniowiecza) zaczęły się robić coraz mniej stabilne, co powodowało zapadliska. Celem ustabilizowania gruntu pod budynkami, rozpoczęto prace górnicze, w trakcie których zlikwidowano część podziemnych pomieszczeń, a z pozostałych utworzono trasę turystyczną.

Dziś trasa składa się z 34 połączonych ze sobą pomieszczeń, położonych na głębokości od 4 do 12 metrów pod ziemią. Długość trasy liczy 470 metrów. Zwiedza się ją z przewodnikiem, który prezentuje interaktywne ekspozycje i opowiada liczne legendy sandomierskie.

Maciej Cisowski

Maciej Cisowski

Leyendas terroríficas

Otro lugar que merece la pena visitar es la catedral basílica gótica. En su interior, encontrará una serie de pinturas barrocas que representan diversas muertes de mártires cristianos y crueles sucesos sufridos por los habitantes de Sandomierz.

La pintura más controvertida se titula «Asesinato ritual». Había permanecido oculta desde 2006 debido a las objeciones de las comunidades judías, así como de algunos católicos, porque ilustraba una historia inventada sobre judíos que secuestraban y asesinaban a niños cristianos para añadir su sangre a la matzá.

Hasta 2014 no se volvió a exponer el cuadro, junto con una placa en la que se informaba de la falta de fundamento de las acusaciones de asesinato ritual formuladas por los católicos contra los judíos.

Przerażające legendy

Kolejnym miejscem, które warto odwiedzić, jest gotycka bazylika katedralna. Wewnątrz znajdziemy cykl barokowych obrazów, które przedstawiają różne rodzaje śmierci męczenników chrześcijańskich oraz okrutne wydarzenia, których ofiarami padli mieszkańcy Sandomierza.

Najbardziej kontrowersyjnym obraz zatytułowany został "Mord rytualny". Od 2006 roku był zasłonięty na skutek sprzeciwów wspólnot żydowskich, a także niektórych katolików, ponieważ ilustrował zmyśloną historię o Żydach porywających i mordujących chrześcijańskie dzieci, by dodać ich krew do macy.

Dopiero w 2014 roku obraz został ponownie wyeksponowany wraz z tablicą informującą o bezpodstawności oskarżeń o mord rytualny kierowanych przez katolików wobec Żydów.

Sensación arqueológica

Otra visita obligada para los amantes de la historia es el castillo real. Hoy alberga un museo donde puede verse una copia de la famosa corona del rey Casimiro el Grande.

Esta insignia se encontró accidentalmente en abril de 1910 durante los trabajos de limpieza en los terrenos del seminario. Como Sandomierz estaba entonces ocupado por los rusos, un valiente sacerdote transportó en secreto la corona a Cracovia y la entregó al tesoro de Wawel. Este tesoro fue considerado una sensación arqueológica del siglo XX.

Los historiadores creen que poco antes de su muerte, Casimiro el Grande depositó la corona como exvoto en la colegiata de Sandomierz. Sin embargo, se desconoce cuándo y por qué fue escondida. La corona sigue siendo hasta hoy un misterio inexplicable de la historia polaca.

Sensacja archeologiczna

Kolejnym punktem obowiązkowym dla wielbicieli historii jest zamek królewski. Dziś mieści się w nim muzeum, w którym można oglądać kopię słynnej korony króla Kazimierza Wielkiego.

Insygnium to zostało przypadkowo znalezione w kwietniu 1910 roku podczas prac porządkowych na terenie seminarium duchownego. Ponieważ Sandomierz był wtedy okupowany przez Rosjan, odważny ksiądz potajemnie przewiózł koronę do Krakowa i przekazał do skarbca na Wawelu. Skarb ten został uznany za sensację archeologiczną dwudziestego wieku.

Historycy uważają, że na krótko przed swoją śmiercią Kazimierz Wielki złożył koronę jako wotum do kolegiaty sandomierskiej. Jednak nie wiadomo, kiedy i dlaczego została ukryta. Korona do dziś pozostaje niewyjaśnioną zagadką polskiej historii.

Maciej Cisowski

¿Como llegar?

Los autobuses de Flixbus van de Cracovia y Varsovia a Sandomierz.

En Sandomierz, puede alquilar un melex con conductor que le llevará por la ciudad, le acercará al río Vístula y al desfiladero más hermoso.

¿Dónde alojarse?

Yurta Rokitek61 : pase la noche en una lujosa tienda de campaña de estilo yurta tártara en una zona verde y tranquila.

¿Dónde comer?

En la plaza del mercado hay numerosos restaurantes que ofrecen diferentes tipos de cocina. Comimos deliciosos platos vegetarianos en este restaurante, que comparte casa con la exposición «El Mundo del Padre Mateo» .

Escrito por: **ANNA KRAUS**

Jak dojechać?

Z Krakowa i Warszawy do Sandomierza jeżdżą autobusy firmy Flixbus.

W Sandomierzu możesz wynająć melex z kierowcą, który przewiezie Cię dookoła miasta, zawiezie nad Wisłę i do najpiękniejszego wąwozu.

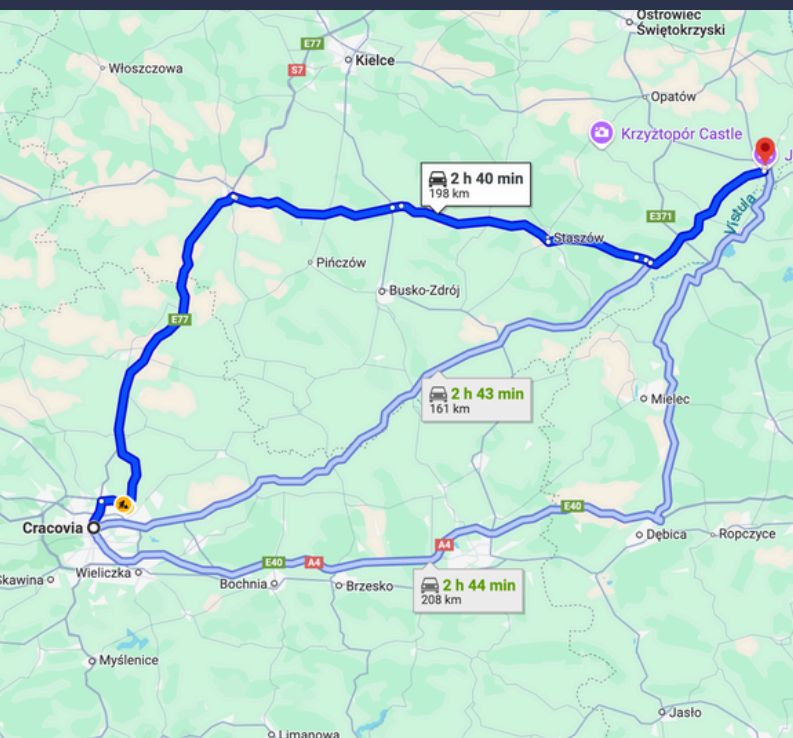
Gdzie się zatrzymać?

Jurta Rokitek61 : zanocuj w luksusowym namiocie stylizowanym na tatarską jurtę w spokojnej, zielonej dzielnicy.

Gdzie zjeść?

Na rynku znajduje się wiele restauracji o różnorodnej kuchni. My zjedliśmy pyszne vegetariańskie dania w tej restauracji, która dzieli kamienicę z wystawą "Świat Ojca Mateusza".

Autorka: **ANNA KRAUS**

vistularte.pl

FOLLOW US
ON OUR
SOCIAL NETWORKS

KULTURA | SZTUKA | HISTORIA | NAUKA | TRENDY | SIECI SPOŁECZNOŚCIOWE
CULTURA | ARTE | HISTORIA | CIENCIA | TENDENCIAS | REDES SOCIALES

VISTULARTE

POLONIA

REVOLUCIÓN Y CONSTITUCIÓN

4

REWOLUCJA / KONSTYTUCJA

En 1772, Rusia, Prusia y Austria llevaron a cabo la primera partición de la República Polaco-Lituana. Los sármatas se dieron cuenta de que tenían que reformar su estado si no querían perderlo.

A lo largo de veinte años el país ha vivido una verdadera revolución. Se creó un nuevo sistema escolar, se introdujo una nueva moneda y se escribieron nuevos libros de texto. Se prohibió la tortura, se reformó el sistema fiscal y se establecieron las primeras fábricas.

La revolución fue dirigida por un grupo de reformadores ilustrados que tuvieron que oponerse no sólo a la influencia de las potencias ocupantes, sino también a los defectos del sarmatismo.

¿Quién crees que fue el peor oponente?

W 1772 roku Rosja, Prusy i Austria dokonały pierwszego rozbioru Rzeczypospolitej. Sarmaci zrozumieli, że muszą zreformować swoje państwo, jeśli nie chcą go stracić.

W ciągu dwudziestu lat kraj przeszedł prawdziwą rewolucję. Powstał nowy system szkolnictwa, wprowadzono nową monetę, napisano nowe podręczniki. Zakazywano tortur, reformowano system podatkowy, zakładano pierwsze manufaktury.

Rewolucję kierowała grupa oświeconych reformatorów, którzy musieli przeciwstawić się nie tylko wpływom zaborczych mocarstw, ale także wadom sarmatyzmu.

Jak myślicie, kto był gorszym przeciwnikiem?

La masonería

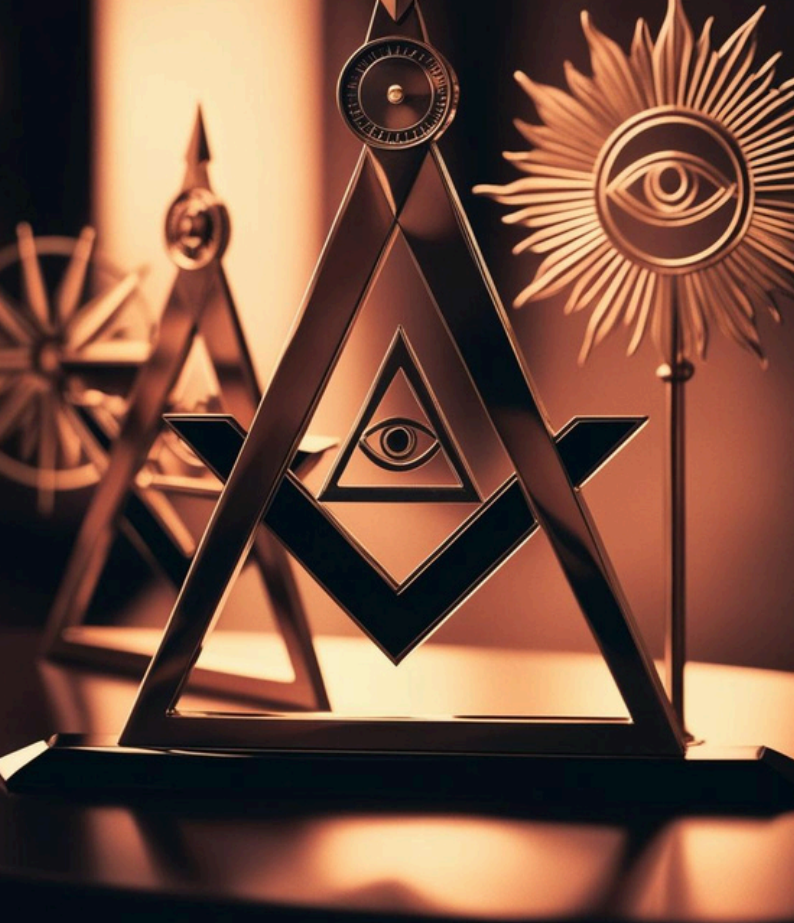
Muchos de los reformadores pertenecían a la masonería. Contrariamente a lo que se puede leer en las novelas de suspense, los masones no eran conspiradores que buscaban apoderarse del mundo.

Tampoco eran magos locos que comían huevos de fénix y patas de unicornio, como se bromeaba en la Inglaterra del siglo XVII.

Masoneria

Wielu reformatorów należało do masonerii. Wbrew temu, co można przeczytać w sensacyjnych powieściach, masoni nie byli spiskowcami, dążącymi do przejęcia władzy nad światem.

Nie byli też szalonymi magami, spożywającymi na obiad jaja feniksów i udźce jednorożców, jak żartowano w siedemnastowiecznej Anglii.

Los masones y albañiles pertenecían a una asociación cuyos objetivos eran la renovación espiritual del hombre y la reforma del mundo. Afirmaban que adquirir conocimiento era el camino hacia la salvación. Creían que Dios también se revela en la naturaleza, por lo que promovieron las ciencias naturales.

El movimiento masónico asimiló los logros de la ciencia natural científica, pero surgió del misticismo cristiano. Utilizó el lenguaje de los símbolos y la alegoría.

Masoni i masonki należeli do stowarzyszenia, które miało na celu duchową odnowę człowieka oraz zreformowanie świata. Twierdzili, że zdobywanie wiedzy jest drogą do zbawienia. Wierzyli, że Bóg objawia się także w naturze, więc propagowali nauki przyrodnicze.

Ruch masoński przyswoił sobie zdobycze naukowego przyrodoznawstwa, jednak wyrastał z chrześcijańskiego mistycyzmu. Posługiwał się językiem symboli i alegorii.

Aquí hay algunos símbolos masónicos:

- **La brújula** – sabiduría, razón, conocimiento
- **El cuadrado** - equilibrio, honestidad
- **El sol** – luz, razón
- **El ojo** – la sabiduría de Dios, o el Gran Arquitecto
- **La letra G** – abreviatura de la palabra griega gnosis, que significa conocimiento
- **Columnas** – símbolos de las fuerzas masculinas y femeninas que operan en el universo, según el Antiguo Testamento estaban ubicadas a la entrada del Templo de Salomón.

Oto kilka symboli masońskich:

Cyrkiel – mądrość, rozum, wiedza

Węgielnica – równowaga, szczerość

Słońce – światło, rozum

Oko – mądrość Boga, czyli Wielkiego Architekta

Litera G – skrót od greckiego słowa gnosis, czyli wiedza

Kolumny – symbole sił męskich i żeńskich działających we wszechświecie, według Starego Testamentu znajdowały się u wejścia do Świątyni Salomona

El nombre Masonería proviene de la palabra inglesa mason, que significa albañil. Las primeras asociaciones operaron bajo la apariencia de gremios de albañiles en Escocia e Inglaterra. Además, la construcción fue una metáfora importante tomada de la Biblia. Cristo enseñó que su Iglesia sería edificada sobre una roca.

El filósofo Robert Fludd explicó que el Evangelio habla de una "roca espiritual" de la cual las personas serán "piedras vivas", partes las cuales serán. Según Fludd, el verdadero cristiano desempeñaba un doble papel: el de piedra viva y el de albañil que se "encierra en un muro" el templo de la humanidad.

Nazwa masonerii wzięła się od angielskiego słowa mason, które oznacza murarza. Pierwsze stowarzyszenia działały pod płaszczykiem cechów murarzy w Szkocji i Anglii. Poza tym, budowanie było ważną metaforą zaczerpniętą z Biblii. Chrystus nauczał, że jego Kościół zostanie zbudowany na skale. Filozof Robert Fludd wyjaśniał, że w Ewangeliu mowa jest o „duchowej skale”, której częstkami będą ludzie jako „żywe kamienie”. Zdaniem Fludda prawdziwy chrześcijanin występował w podwójnej roli: żywego kamienia i murarza, który „wmurowuje się sam” w świątynię ludzkości.

Las sociedades de los masones eran secretas porque creían que sólo una persona que mantenía la pureza espiritual era digna de obtener el verdadero conocimiento. Poner el conocimiento a disposición de personas no autorizadas, es decir, personas profanas, podría terminar trágicamente, porque el conocimiento sería utilizado por las fuerzas del mal.

Aquí llegamos a la paradoja barroca. El carácter elitista de la asociación atrajo a numerosos candidatos nuevos. La oportunidad de operar en un grupo reducido y muy exigente se consideraba prestigiosa y aseguraba una alta asistencia a cada albergue.

En el siglo XVIII, decenas de miles de hombres y mujeres querían unirse a las logias masónicas. ¡Entre ellos había representantes de la burguesía, de la nobleza, de magnates e incluso cabezas coronadas!

Stowarzyszenia masonów były tajne, bo panowało wśród nich przekonanie, że tylko osoba zachowująca czystość duchową godna jest dostąpić prawdziwej wiedzy. Udostępnienie wiedzy niepowołanym, czyli profanom, mogłoby skończyć się tragicznie, bo wiedza posłużyłaby siłom zła.

W tym miejscu dochodzimy do barokowego paradoksu. Elitarny charakter stowarzyszenia przyciągał nowych, licznych kandydatów i kandydatki. Możliwość działania w wąskim i stawiającym wysokie wymagania gronie uchodziła za prestiż i zapewniała wysoką frekwencję w każdej loży.

W osiemnastym wieku dziesiątki tysięcy kobiet i mężczyzn zapragnęły wstąpić do łóż masońskich. Wśród nich byli przedstawiciele mieszczaństwa, szlachty, magnaterii, a nawet koronowane głowy!

Ley de sedición

Los masones constituían casi el 30% de los miembros del Sejm de cuatro años, durante el cual se adoptó la Constitución del 3 de mayo.

Además, tres de los cuatro autores de la Constitución eran masones. Eran: el rey Estanislao Augusto Poniatowski, Scipione Piattoli e Ignacy Potocki.

Desgraciadamente, la Constitución encontró muchos opositores, para quienes era un documento subversivo que destruía el viejo orden de cosas.

¿Qué disposiciones revolucionarias contenía?

1. Introdujo una división tripartita del poder en legislativo, ejecutivo y judicial;
2. Garantizaba la libertad de religión (manteniendo la posición dominante del catolicismo);
3. Permitió a los ciudadanos comprar tierras, unirse a la nobleza y recibir rangos de oficiales en el ejército;
4. Colocó a la clase campesina bajo la protección del gobierno y de la ley de la tierra, poniendo fin al poder ilimitado de la nobleza sobre los campesinos;
5. Introdujo una monarquía hereditaria en lugar de las elecciones libres del rey;
6. Abolió el liberum veto;
7. Garantizaba la igualdad de derechos para los judíos, abolía las restricciones a su asentamiento y les permitía ocupar cargos en los ayuntamientos;
8. Introdujo el sufragio femenino.

Ustawa wywrotowa

Masoni stanowili prawie 30% posłów na Sejm Czteroletni, w czasie którego uchwalono Konstytucję Trzeciego Maja.

Poza tym, trzech z czterech autorów Konstytucji należało do masonerii. Byli to: król Stanisław August Poniatowski, Scipione Piattoli oraz Ignacy Potocki.

Niestety, Konstytucja znalazła wielu przeciwników, dla których była dokumentem wywrotowym, burzącym dawny porządek rzeczy.

Jakie rewolucyjne zapisy zawierała?

1. Wprowadzała trójpodział władzy na ustawodawczą, wykonawczą i sądowniczą;
2. Gwarantowała wolność wyznania (przy zachowaniu dominującej pozycji katolicyzmu);
3. Umożliwiała mieszczanom zakup ziemi i wstępowanie do stanu szlacheckiego oraz otrzymywanie stopni oficerskich w armii;
4. Brała stan chłopski pod opiekę rządu i prawa krajowego, kończąc z nieograniczoną władzą szlachty nad chłopami;
5. Wprowadzała monarchię dziedziczną w miejsce wolnych wyborów króla;
6. Znosiła liberum veto;
7. Gwarantowała równouprawnienie Żydów, znosiła ograniczenia dotyczące ich osadnictwa i umożliwiała im zajmowania stanowisk w radach miejskich;
8. Wprowadzała prawa wyborcze dla kobiet.

RESPUESTA: Todas las respuestas son correctas excepto la 7 y la 8. La igualdad de derechos para los judíos se produjo en las particiones de Austria y Prusia y en el Reino de Polonia perteneciente a Rusia sólo en el siglo XIX. En Polonia y Lituania las mujeres obtuvieron el derecho a votar recién en 1918.

Entre los sármatas que no pudieron aceptar las disposiciones de la Constitución no sólo se encontraban los profanos. Uno de los principales oponentes del proyecto de ley gubernamental fue Szczęśny Potocki, marido de la bella griega Zofia. ¡Se sentó en la logia del Gran Oriente junto a Kazimierz Sapieha, un ardiente partidario de la Constitución!

Targowica, una pequeña ciudad de Podolia perteneciente a Szczęśny, se convirtió en sinónimo de traición. Fue allí donde Szczęśny y otros opositores a la Constitución formaron una confederación cuyo objetivo era derrocar las reformas.

ODPOWIEDŹ: Wszystkie odpowiedzi są poprawne oprócz 7 i 8. Równouprawnienie Żydów nastąpiło w zaborze austriackim, pruskim i w Królestwie Polskim należącym do Rosji dopiero w dziewiętnastym wieku. Prawa wyborcze przyznano kobietom w Polsce i na Litwie dopiero w 1918 roku.

Wśród sarmatów, którzy nie mogli pogodzić się z zapisami Konstytucji, byli nie tylko profani. Jednym z czołowych przeciwników ustawy rządowej został Szczęśny Potocki, mąż pięknej Greczynki Zofii. Zasiadał on w loży Wielki Wschód obok Kazimierza Sapiehy, gorącego zwolennika Konstytucji!

Targowica, niewielkie podolskie miasteczko należące do Szczęśnego, stała się synonimem zdrady. To tam Szczęśny i inni przeciwnicy Konstytucji zawiązali konfederację, której celem było obalenie reform.

En realidad, la confederación se formó en San Petersburgo bajo el patrocinio de la zarina Catalina, y su texto fue escrito por un general ruso. En mayo, apenas un año después de la adopción de la Constitución, un ejército ruso de 100.000 hombres entró en la República Polaco-Lituana. Después de tres meses de lucha, el rey se rindió y se unió a la Confederación Targowica.

La emperatriz Catalina ordenó convocar un parlamento en Grodno. Los diputados que debatían "bajo la protección" de las tropas rusas debían restaurar el sistema de gobierno de la República Polaco-Lituana anterior al 3 de mayo de 1791 y aprobar la segunda partición de Polonia, lo que hicieron cuando vieron los cañones rusos apuntando al castillo de Grodno...

Escrito por: **ANNA KRAUS**

W rzeczywistości konfederację zawiązano w Petersburgu pod patronatem carycy Katarzyny, a jej tekst spisał rosyjski generał. W maju, zaledwie rok po uchwaleniu Konstytucji, do Rzeczypospolitej wkroczyła stutysięczna armia rosyjska. Po trzech miesiącach walk król poddał się i sam przystąpił do konfederacji targowickiej.

Caryca Katarzyna poleciła zwołać sejm w Grodnie. Posłowie obradujący „pod ochroną” wojsk rosyjskich mieli przywrócić ustrój Rzeczypospolitej sprzed 3 maja 1791 roku i zatwierdzić drugi rozbiór Polski, co uczynili widząc, rosyjskie armaty wycelowane w zamek grodzieński...

Autorka: **ANNA KRAUS**

*¿Te interesa colaborar
con nosotros?*

Escríbenos un mensaje

**Be one
of us**

vistularte@gmail.com

*Jesteś zainteresowany
współpracą z nami?*

Napisz do nas wiadomość

VISTULARTE

Siguenos en nuestras redes sociales.
Obserwuj nas w mediach społecznościowych.

www.vistularte.pl

vistularte@gmail.com

